Regională
Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr 3—4 ● În pagi nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest

VIAŢA DE ORGANIZAŢIE

SPORT ● SPORT

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5392

6 PAGINI — 25 BANI

MARŢI 20 SEPTEMBRIE 1966

COMUNICAT

cu privire la rezultatele preliminare ale recensămîntului populaţiei şi locuinţelor din 15 martie 1966

Populaţia Republicii Socialiste România a fost la 15 martie 1966, după rezultatele preliminare ale recensămîntului, de 19 105 056 locuitori din care 9 356 715 bărbaţi (49 la sută) şi 9 748 341 femei (51 la sută).

Din totalul populaţiei ţării, 7 305 303 persoane, sau 38,2 la sută, locuiau în mediul urban, iar 11 799 753 persoane, sau 61,8 la sută — în mediul rural.

În cursul celor 10 ani care au trecut de la ultimul recensămînt al populaţiei, efectuat în anul 1956, numărul populaţiei totale a ţării a crescut cu 1 615 606 locuitori (cu 9,2 la sută), adică cu un ritm mediu anual de 0,88 la sută.

Comparativ cu recensămintele din anul 1930, 1948 şi 1956, repartizarea populaţiei Republicii Socialiste România pe regiuni şi medii, la 15 martie 1966, se prezintă după cum urmează :

(Continuare în pag. a V-a)

LA ÎNCEPUT DE AN ŞCOLAR

SPECIFIC ÎN ACTIVITATEA ORGANIZAŢIEI U. T. C.

Congresul al VIII-lea al U.T.C., desprinzînd înalta menire educativ-politică ce a fost conferită organizaţiilor U.T.C. în documentele atotcuprinzătoare ale Congresului al IX-lea al partidului, a precizat obiectivele, formele şi metodele de muncă specifice pentru categoria de tineri care învaţă şi care însumează aproape un sfert din populaţia ţării. Anul şcolar a debutat, aşadar, sub semnul unor sarcini sporite.

Într-o convorbire cu tovarăşul Ion Luncan, secretar al Comitetului regional Banat al U.T.C., am încercat să elucidăm cîteva din aceste sarcini, discutînd cu precădere despre specificul activităţii organizaţiilor U.T.C. la început de an şcolar.

— Ştim, tovarăşe secretar, că şi în regiunea dv. s-a desfăşurat în vacanţă o largă acţiune pregătitoare pentru ca activitatea organizaţiilor U.T.C. să înceapă cu bine din primele zile de şcoală. V-am ruga să ne vorbiţi despre ceea ce socotiţi dv specific în munca organizaţiei U.T.C. la începutul anului de învăţămînt.

— Într-adevăr, în vacanţa încheiată de curînd, mulţi dintre noi, cei care lucrăm în domeniul şcolilor — secretari U.T.C. şi activişti de organizaţie — am avut ocazia să fim elevi la şcoala celei mai bune experienţe, să ne îmbogăţim mijloacele şi metodele de activitate, să ne perfecţionăm stilul de muncă. Această acţiune pregătitoare continuă. Chiar în aceste zile se desfăşoară instruiri la nivelul oraşelor şi raioanelor, cu secretari U.T.C. pe specific de şcoli ; vor avea loc, de asemenea, primele şedinţe ale comisiilor de activişti nesalariaţi pentru problemele muncii în şcoli. Întreg activul U.T.C. la ni-

LUCREŢIA LUSTIG

(Continuare în pag. a III-a)

Incursiune în universul noilor manuale şcolare

Foto : GR. PREPELIŢĂ

Pe tînărul din fotografia de mai jos îl cheamă Vasile Ioniţă şi este lăcătuş montor. Drumul său în meseria de constructor a început la Bicaz şi a continuat, apoi, la Medgidia, Cernavodă, Sala expoziţiei... Acum lucrează, fiind unul dintre cei mai pricepuţi constructori, pe şantierul Uzinei metalurgice Bucureşti.

Foto : GH. CUCU

Centenar George Coşbuc

Spectacol popular pe plaiuri năsăudene

„Şi s-a pornit apoi cuvînt / Şi patru margini pe pămînt / Ce strîmte-au fost în largul lor... /

Nesfîrşite şiruri de oameni pornite „în fapt de zori" treceau prin satele foştilor grăniceri. De-a lungul drumului, pe zeci de kilometri în faţa caselor, jucau în soare culorile covoarelor ţărăneşti, cu codri şi livezi adunate-n ele, aveau marginile acoperite de ştergare din in şi borangic brodate cu o artă străveche. Bătrînii — unii îşi aminteşc bine chipul bădiţei George — porniţi la drum cu cîteva ceasuri înaintea tuturor, remarcau uimiţi că n-au văzut atîta lume adunată la un loc

(Continuare în pag. a V-a)

FESTIVALUL STUDENŢESC DE TEATRU DE LA ZAGREB

ROMÂNIA : 4 PREMII

La Zagreb s-a încheiat ediţia 1966 a Festivalului internaţional al formaţiilor teatrale studenţeşti la care au participat valoroase ansambluri din Iugoslavia, Anglia, Bulgaria, Cehoslovacia, U.R.S.S., Elveţia, R.D.G., R.F.G., Italia, Olanda, Suedia, Polonia. Ţara noastră a fost reprezentată de un colectiv de studenţi din centrul universitar Bucureşti, care a pus în scenă o piesă din repertoriul românesc : „Nu sînt Turnul Eiffel" de Ecaterina Oproiu.

În cercurile festivalului studenţii români au fost primiţi cu un interes deosebit. Cartea lor de vizită — „Premiul pentru cel mai bun spectacol" cucerit la ediţia din anul trecut a festivalului a atras la reprezentaţia românească un numeros public. Evoluţia scenică a membrilor grupului de dramă al Centrului universitar Bucureşti şi concepţia regizorală a studentului Andrei Şerban s-au bucurat de aprecieri unanime. Juriul a decernat colectivului român — pentru a doua oară consecutiv — „Marele premiu pentru cel mai bun spectacol". Studenţii români au mai primit, de asemenea, premiile „Pentru cel mai mare succes al Festivalului", „Pentru cel mai apreciat spectacol de către public" şi „Pentru interpretare masculină" atribuit studentului Florian Pitiş.

COORDONATELE DISCIPLINEI

ORA 7 — LA POARTA UZINEI

Combinatul de industrializarea lemnului — Piteşti. Oamenii se îndreaptă spre poarta uzinei. În şuvoiul de salopete albastre urmărim privirile aruncate, mecanic, ceasului de la mînă. Un gest obişnuit. Un gest simplu, cotidian — un reflex. El depăşeşte valoarea unui simplu gest, însumînd bogate şi multiple semnificaţii. In el este cuprinsă grija statornică a omului uzinei ca zi de zi să fie la ora stabilită la locul său de muncă, o înaltă probitate profesională, dragoste de uzină, conştiinţa datoriei. Un gest care dezvăluie subtil, dar din plin, frumuseţea morală a acestor oameni.

Cît de supărător, de discrepant este faptul ca în acest fluviu al conştiinţelor înalte să întîlneşti şi urme de moloz, reziduri ale unor atitudini discordante, opuse.

Şi, totuşi...

DINCOLO DE LIMBAJUL USCAT AL STATISTICII

De la începutul anului şi pînă la 31 iulie fişele de pontaj din combinat au înregistrat un fapt inexplicabil : 2 705 absenţe nemotivate. Înmulţiţi cu 8 şi ceea ce înseamnă această cifră se va dezvălui mai deplin : 21 640 ore irosite ore în care maşinile şi-au aşteptat zadarnic pe cei care şi-au luat răspunderea să le mînuiască.

Ele pot fi ilustrate chiar şi numai printr-un singur exemplu. La fabrica de mobilă, în luna august absenţele nemotivate s-au ridicat la cifra de 366 zile. Un an într-o lună ! Echivalentul în producţie — 46 garnituri de sufragerie tip „Bilea". Dar numărul garniturilor de mobilă care s-ar fi putut produce, al metrilor cubi de cherestea, placaj, parchet etc., este departe de a da deplina măsură a consecinţelor.

Mutate pe plan moral, în balanţa sensibilă a conştiinţei, cine ar putea să le cîntărească ? !

MAI MULTE CAUZE — ŞI TOTUŞI UNA

În mod firesc ne-am pus întrebarea : cum se explică această stare de

ION ANDREIŢĂ

(Continuare în pag. a II-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREŢE, EDUCAŢIE, RĂSPUNDERI

DAŢI BANI DE BUZUNAR COPIILOR ?

Într-una din zilele trecute mi-a fost dat să urmăresc aducerile aminte ale unor părinţi.

Cînd aveam vreo 12 ani — spunea unul dintre ei — taică-meu mi-a pus în palmă cîteva monezi şi m-a trimis în lume. Eram o casă cu foarte mulţi copii şi de atunci mi-a fost hărăzit să mă descurc singur în viaţă. Banii aceia, primii bani de buzunar au fost de altfel singurii pe care i-am primit de la părinţi. Erau alte timpuri atunci...

— Eu am furat primii bani de pe tejgheaua unui negustor — interveni stingherit un altul — şi, apoi tot de la el, am cumpărat halviţă.

Copiii de odinioară erau acum părinţii la confesiunile cărora participam, martor tăcut. Mă gîndeam că n-ar fi lipsite de interes răspunsurile lor la o întrebare aparent lipsită de importanţă: „Dar, dv. daţi bani de buzunar copiilor ?".

Un consens unanim

Primele răspunsuri primite au acelaşi numitor comun — responsabilitatea filială în pregătirea pentru viaţă a unor oameni chibzuiţi.

P. I. funcţionar : „Avem doi băieţi şi amîndoi sînt la şcoală. Sînt la vîrsta cînd pot şi trebuie să înveţe a se chibzui singuri. Le dăm bani, dar nu mai mult decît strictul necesar. Nici ei nu pretind sume mari ; de mici i-am învăţat că banii reprezintă valoarea muncii mele şi a mamei lor".

D. N. — frezor : „Firesc mi se pare să le dau copiilor sume potrivite cerinţelor impuse de vîrsta lor. Celui mic îi dau să-şi cumpere dulciuri. Cel mare are 17 ani, deja pentru el problemele sînt altele. Îşi alege singur filmele, unele distracţii.

G. O. — inginer : „Îi dau desigur, cînd are nevoie de o carte, pentru vizionarea unui film sau spectacol. Întotdeauna îl îndrum spre ce trebuie să vadă, ce să cumpere. Obişnuiesc să discut cu copilul despre dorinţele şi cheltuielile lui".

Dar se întîmplă şi altfel

Amintindu-ne discuţia iniţială care a declanşat această anchetă, ar fi nimerit să fa-

V. RĂVESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Primirea de către tovarăşul Chivu Stoica a ministrului comerţului şi industriei al statului Kuweit

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit luni la amiază pe ministrul comerţului şi industriei al statului Kuweit, Abdallah Al Jaber Al Sabah, care face o vizită în ţara noastră.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Bujor Almăşan, ministrul minelor, Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerţului exterior.

A fost prezent Saeed Jacoob Shammas, ambasadorul statului Kuweit la Bucureşti.

(Agerpres)

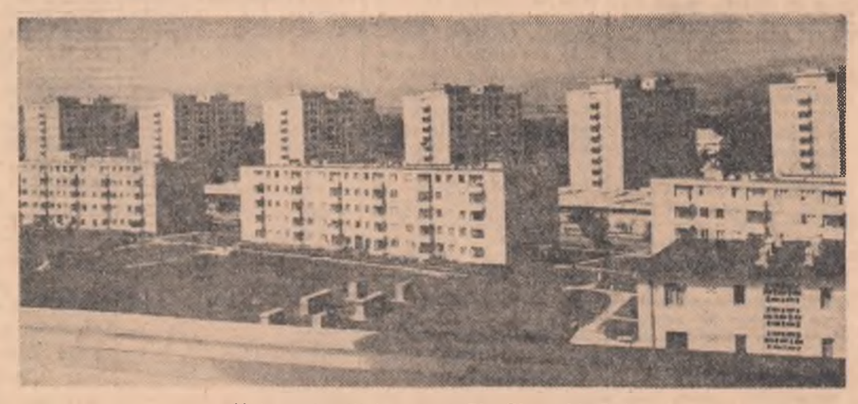

Noi construcţii în oraşul Gh. Gheorghiu-Dej

Foto : AGERPRES

Economii prin mica mecanizare

IAŞI (de la corespondentul nostru)

Colectivul de muncitori, ingineri şi tehnicieni de la Fabrica de rulmenţi din Bîrlad a dat o deosebită atenţie introducerii pe scară largă a micii mecanizări.

Instalaţia de decojit şi calibrat, semiautomatizarea presei de marcat rulmenţi, băile de sare pentru tratamentul termic, podul rulant de ridicat şi transportat — iată numai cîteva din aceste realizări, obţinute în direcţia micii mecanizări care au dus la realizarea unei economii de 1 240 846 lei.

CARNET CINEMATOGRAFIC

ACEI OAMENI MINUNAŢI IN MAŞINILE LOR ZBURĂTOARE

...„sau cum am zburat de la Londra la Paris în 25 ore şi 11 minute" reprezintă un record de lungime la un titlu de film aşa cum în Anglia mai există un record de nume propriu (al unei gări, nume ce nu încape în două rînduri de pagină dactilografiată şi în care peste două treimi din litere sînt consoane !).

O adevărată superproducţie — fiind chemată la apel pe ecran, dimensiunile panoramice, sunetul stereofonic, culoarea, vedete cunoscute ca Alberto Sordi, Jean Pierre Cassel, Sacch Miles, Stuart Whitmen, Robert Morley etc., filmul este dedicat epocii pionierilor aviaţiei. Pelicula regizorului Ken Annakin care este şi coautor al scenariului, şi despre care nu am mai auzit pînă acum nimic (voluminosul dicţionar al cineaştilor întocmit de Georges Sadoul îl ignoră), ne prezintă toate amprentele stilului hollywoodian, un dezvoltat simţ al povestirii, o punere în scenă profesionistă, o deosebită plastică în încadrarea spaţiilor în limitele celor patru laturi ale ecranului, o atentă muncă a regiei cu actorul şi prezenţa în permanenţă a ceea ce se numeşte „cea de a doua acţiune" (care întăreşte intriga). Primul deceniu al secolului nostru a alimentat o bună parte a producţiei cinematografice. Atunci a fost inventat cinematograful, radioul, au mers primele automobile, au sburat primele avioane. Ne amintim cu plăcere de evocarea veselă a pionieratului cinematografic într-un film amuzant, dar nu lipsit de note amare, al studiourilor italiene („Cinematograful de altădată") sau de istoria automobilului, cu primele curse de viteză, o comedie romantică a cineaştilor cehi („Bunicul automobil"), filme cu care pelicula lui Ken Annakin se înrudeşte pe undeva.

Tentativa acestuia este meritorie. A vrut să ne aducă în faţă o epocă de îndrăzneală aeronautică fără însă a recurge la formulele clasice. Şi de aceea a ales comedia. De la caz la caz, rîsul pe care filmul îl stîrneşte în rindurile spectatorilor diferă. De la tonurile cele mai apăsate — satira la adresa automatismelor militariste germane — ironia trece la conservatorismul insular britanic, frivolitatea meridională sau aventurismul yankeu. Satira, lirismul sau evocarea romantică fac laolaltă casă bună cu filmul şi de aici tonul degajat care place atît de mult spectatorului contemporan.

Fireşte, ca în orice superproducţie care se respectă, filmul conţine o intrigă amoroasă, o intrigă criminală etc., etc. Ele rămîn însă în permanenţă în stilul iniţial al filmului şi nu se iau niciodată prea în serios. Alegerea dimensiunii panoramice la acest film nu este atît un calcul comercial cît o necesitate, pentru a se cuprinde astfel vastitatea spaţiului oceanului aerian în care plutesc fragile „bărcuţe" mînuite de navigatori întreprinzători, veseli şi îndrăzneţi. Surprinzător totodată tonul general al umorului degajat de film care are foarte puţin din specificul umorului sec, negru sau burlesc britanic înscriindu-se mai degrabă în fantezia, cu danteluţe, galică. O remarcă pozitivă la adresa genericului desenat ca şi a interludiului animat dintre cele două părţi ale filmului. Filmul are un efect reconfortant şi dacă, cum e şi normal, nu ţineţi neapărat să învăţaţi în cele trei ore de vizionare adevărata istorie a aviaţiei, veţi fi desigur mulţumiţi.

ATANASIE TOMA

La Văleni-Podgorie — regiunea Argeş — foarte mult se vorbeşte despre hărnicia şi pasiunea cu care lucrează tînăra îngrijitoare Dochina Alexe. Iat-o în fotografie surprinsă în timpul alăptării, la biberon, a viţeilor

Tînăra toamnă în Ţara de sus

La Bucecea, unde tinerii din satele învecinate s-au întîlnit cu tinereţea lor, manifestată într-un larg şi complex program de acţiuni cultural-educative, sportive, şi-a manifestat în chip colectiv vitalitatea toamnei tinere. Tinerii muncitori de la fabrica de zahăr, tractorişti de la S.M.T., tineri cooperatori din localităţile şi satele învecinate, elevi ai liceului din Bucecea, vîrstnici şi copii au început să dea glas amplei duminici tinereşti.

În cadrul acestui întreg freamăt tineresc şi poezia s-a aflat la ea acasă. Alte zeci de tineri muncitori, cooperatori şi elevi din aceleaşi sate aflate în competiţia tinereţii au deschis un colocviu cîmpenesc şi proaspăt despre poezie cu tînărul poet Ion Crînguleanu, prezent la această acţiune distractivă a tineretului. Întîlnirile acestora cu poezia s-au desfăşurat de altfel şi în zilele următoare în întreprinderile şi cooperativele agricole din raionul Botoşani.

Îmbrăcată în costumele pitoreşti din Ţara de sus a Moldovei, poezia a fost prin vitalitatea şi profunzimea ei acasă, în mediul avuţiilor de toamnă, de la şesuri pînă în adîncurile de munte ale Gurii Humorului, unde tinerii scriitori Sinziana Pop, M. Ungheanu, Dumitru M. Ioan s-au înfăţişat sutelor de auditori.

Prin acţiunile iniţiate sînt confirmate multiplele posibilităţi de care dispun organizaţiile U.T.C. în organizarea în mod plăcut şi recreativ a timpului liber al tinerilor, traducînd în fapt indicaţiile celui de-al VIII-lea Congres al U.T.C. la care tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta că **„Uniunea Tineretului Comunist trebuie să ofere un larg cadru organizat de activitate plăcută şi instructivă, să iniţieze variate manifestări cultural-artistice, să dezvolte gustul pentru literatură şi artă, să organizeze turismul, sportul de masă, contribuind la formarea unor tineri sănătoşi, optimişti, cu un nivel ridicat de cultură".**

GHEORGHE LISAC
şeful comisiei culturale a Comitetului regional Suceava al U.T.C.

Centrul oraşului Deva

Foto: AGERPRES

„ACTUALITATEA ÎN IMAGINI" LA NUMĂRUL 1000

În săptămîna aceasta jurnalul cinematografic împlineşte 1 000 de numere. Începutul a fost făcut în 1944, la numai cîteva zile după insurecţia armată de la 23 August.

Deci, de 22 de ani, cei peste un milion şi jumătate de metri de peliculă - imagine, cît au fost realizaţi, înregistrează la modul cel mai concret, ca o mărturie vie şi emoţionantă, istoria patriei libere, eforturile şi realizările sale, drumul înainte al poporului român.

Cele aproape 12 000 de subiecte, care alcătuiesc jurnalele noastre de actualităţi, cuprind fapte cu care ne mîndrim şi pe care ecranul ni le poate oricînd reproduce fidel. Să amintim cîteva: primele şantiere ale tineretului, actul naţionalizării, proclamarea republicii, primul tractor românesc, Congresele partidului, oraşele noi care au apărut în locul vechilor urbe etc. Atîtea şi atîtea fapte şi evenimente care alcătuiesc laolaltă cu biografia patriei şi propria noastră biografie.

Trebuie amintit, că atunci cînd vorbim de cinematografia noastră, „actualitatea în imagini" ocupă un loc de frunte, şi că subiecte filmate în cadrul jurnalului nostru de actualităţi figurează în cronicile cinematografice, similare, în peste 30 de ţări ale lumii, care fac astfel cunoscute realităţile României socialiste milioanelor de spectatori de pe toate continentele globului.

Urăm succes, cu prilejul acestui al 1 000-lea număr, tuturor colaboratorilor Studioului „Al. Sahia", care ne oferă săptămînal „actualitatea în imagini", dorindu-le noi şi noi realizări.

ÎN CONFLICT CU... BUNA DESERVIRE

De la început vreau să spun tuturor corespondenţilor voluntari care au adresat redacţiei sesizări la adresa unor unităţi comerciale, a unor ospătari, vînzători şi aşa mai departe, că sînt de acord cu ei, şi tocmai pentru că îi cred, pentru că nu o dată am păţit la fel, dacă nu chiar mai rău — m-am hotărît ca în articolul de faţă să discutăm despre această problemă. Odată, m-am supărat pe vînzătorul de la „Alimentara" din cartierul meu, adică el m-a supărat pentru că mi-a vorbit urît. Am jurat să nu mai calc pe acolo. Două zile m-am ţinut de cuvînt, dar cînd am văzut că prin cămara mea bate vîntul mi-am călcat pe inimă şi iar m-am dus. Dar şi de data aceasta m-a luat în primire de parcă era magazinul lui. Las' că ţi-o fac eu — mi-am zis şi m-am mutat la ţară în comuna Ilişeşti, raionul Gura Humorului. Am ales raionul Gura Humorului cu intenţia să rid fără să mai citesc nici o rubrică de satiră şi umor. Aici, să ştiţi dumneavoastră nu e nici tramvai, nici autobuz, nici troleibuz. Mi-am luat deci o bicicletă S.R. 26. După mine S.R. înseamnă „Să Regreţi", şi o să vedeţi de ce.

Cum e normal, o bicicletă nu ţine o viaţă. Mai se rupe cîte ceva, mai se defectează pe ici, pe colo. Deci piesele stricate trebuie înlocuite. În comună n-am găsit piesele solicitate, la Suceava nu; la Gura Humorului vînzătorul mi-a zis: „De cînd sînt în Gura Humorului n-am auzit o glumă mai bună". Am scris Ministerului Comerţului Interior şi după două luni (timp în care vă daţi seama n-am umblat pe două roţi ci pe două picioare) aflu că scrisoarea mea a fost înaintată la I.D.M.S. Alte săptămîni de aşteptare, după care în sfîrşit primesc răspunsul I.D.M.S., care de fapt era adresat O.C.L. Metalo-Chimice Gura Humorului şi în care se spune printre altele: „La sesizarea tovarăşului (adică eu) noi i-am răspuns să se adreseze dv. pentru emiterea comenzilor ferme după care vom expedia marfa, urmînd s-o ridice de la dv. (Eu cui mă voi fi adresat cîteva luni de zile, nu O.C.L.-ului ?).

Şi mai departe... „dv. motivaţi că aţi înaintat comenzi şi noi nu le-am onorat". Şi iar mai departe: „...totodată vă rugăm să ne comunicaţi ce comenzi privind piesele de bicicletă ne-aţi mai înaintat şi nu v-au fost onorate" (iar „onorat" !).

La toate aceste hîrtii aş adăuga doar cîteva rînduri:

Onoraţi-ne fraţilor cît vă pofteşte inima, dar nu cu hîrtii, nu cu vorbe. În cazul meu nu vă cer decît nişte piese de bicicletă pe care nu mi le onoraţi de 5 luni de zile.

Dacă nu am nimerit-o cu bicicleta, m-am gîndit că tot e bine să am ceva care să... meargă şi mi-am cumpărat un ceas. Zicala: „Merge ca ceasul" nu s-a potrivit la mine. Simplu — veţi spune, îl repari şi gata. Gata, cu o condiţie să nu mergi la cooperativa din Urziceni pentru că nu sînt piese de schimb (iar „nu sînt").

Ia să vedem ce spune cooperativa Unirea Meşteşugarilor din Urziceni. Nu redau textual răspunsul, deoarece are o pagină bătută la un rînd. Aflu că nu au piese, că regretă, că se vor strădui, îmi mulţumesc pentru ajutorul dat etc., etc.

„Pentru puţin", le-am răspuns, dar cu ceasul ce fac?

Pînă la urmă ce mi-am zis. Bicicleta nu mai merge, ceasul „merge" exact ca cele instalate de un an prin Bucureşti, mai bine merg cu trenul. Şi am pornit-o cu personalul 6.001 spre Iaşi. Pe drum m-a răzbit setea. Intru în vagonul restaurant şi cer o bere. Vagonul era absolut gol.

Ospătarul mă priveşte într-un fel ciudat şi îmi răspunde: Nu servim fără mîncare!

— Dar am mîncat acasă, că doar nu era să flămînzesc pînă la ora 11.

— Aşa-i instrucţiunea. Nu crezi, citeşte!

Şi îmi arată instrucţiunea afişată pe un geam. Aşa scria. Şi ce fac, am întrebat?

— Staţi pe platformă, între vagoane şi vă servesc acolo.

Şi am băut o bere în picioare, pe platformă, între vagoane, ca la expres, cu toate că trenul era personal. Ce să faci dacă aşa-i instrucţiunea...

Pentru că tot a venit vorba de restaurante nu pot să nu-mi amintesc ziua cînd s-a deschis grădina de vară „Triumf" din bulevardul Miciurin.

Ospătarii mai să te ia în braţe din stradă şi să te aşeze la masă. Am fost şi eu la inaugurare. A fost ceva cum rar mai întîlneşti. Ospătarul nu s-a dezlipit de lîngă mine. Ba la un moment dat văzînd că mă îndrept puţin din şale mi-a oferit haina să o pun pe scaun, să stau pe ea numai să mă simt bine.

Am fost zilele trecute din nou. O oră am aşteptat, o oră i-am rugat, am strigat, dar aşa cum nu aude un fotbalist în timpul unui meci cînd îl fluieră spectatorii, tot aşa nu m-au auzit nici pe mine ospătarii.

Pentru această grădină, pentru toate restaurantele, aş avea o propunere: Închipuiţi-vă oameni buni că în fiecare zi sărbătoriţi inaugurarea. O să ne simţim şi noi bine.

Să nu credeţi că sînt un mare băutor. Beau cum spune o vorbă: cu măsură. E şi firesc, doar n-o să-ţi ofere responsabilul un furtun şi să spună: „serviţi, tovarăşe client, din butoi direct, cînd vă trebuie".

Odată, prin Brăila, am întîlnit la bodegi şi restaurante unele nereguli. M-am adresat Sfatului popular al regiunii Galaţi, nu de alta, dar la cel orăşenesc mai spusesem eu, dar... să trecem mai departe.

Ce aflăm: „La ospătăria Isaccea s-au remăsurat 3 halbe de bere, constatîndu-se un minus (la barman era plus) de 20 de grame, 35 şi aşa mai departe".

La bufetul „Dezrobirea", Sandu Urania, „dezrobea" la fiecare client cîte 6 grame la ţuica bătrînă, 20 grame la vin, 5 grame la 50 grame tescovină etc. Vorba aceea, dacă nu curge... pică.

Bineînţeles toţi cei vinovaţi au fost sancţionaţi — ceea ce e foarte bine.

Din răspunsul amintit, o frază mă pune pe gînduri. O voi reda în întregime: „Toate aspectele semnalate în legătură cu barmanul Miltiade Ionescu rămîn a fi verificate ulterior, deoarece numitul (fiţi atenţi ce a ajuns numitul) este în momentul de faţă pe post de responsabil (Sandu Constantin fiind plecat în concediu) şi nu serveşte la bar". După lectura acestei fraze, am o rugăminte: Mă rog frumos dv. să nu daţi drumul în concediu şefului secţiei comerciale. Nu de altceva, dar cine ştie cine-i va ţine locul!

Diseară mă duc iar la „Triumf". Dar acum ştiu ce am de făcut. Mănînc şi beau bine acasă, iar acolo am să mă odihnesc, să ascult muzică.

La sfîrşitul acestor rînduri, nu numai pentru a-mi linişti familia, ci şi pentru cei ce le citesc, ţin să menţionez că nu eu am fost prin toate magazinele, prin toate restaurantele despre care am vorbit (ar-fi prea de tot). Articolul a fost realizat cu ajutorul corespondenţilor voluntari: Vasile Radu, Gh. Gheorghiu, Ioan Pop şi Nicolae Bădescu.

GH. NEAGU

ORA 7 LA POARTA UZINEI

(Urmare din pag. I-a)

lucruri ? Transcriem din ancheta întreprinsă :

LIVIU COŢOFAN, *inginer şef — adjunct al combinatului: „În uzină lucrează 3 095 de muncitori. Dacă ne gîndim că din aceştia peste 70 la sută sînt tineri — deci aproximativ 2 000 — este lesne de înţeles că şi cea mai mare parte a absenţelor le revine tinerilor. Ele se datoresc, de cele mai multe ori, zburdălniciei acestora, lipsei de discernămînt, dezinteresului şi nepăsării, în ultimă instanţă".*

Ing. NICOLAE SMĂRĂNDOIU, *şeful fabricii de mobilă: „Cele mai multe absenţe se datoresc unor tineri, care au o atitudine superficială, de indolenţă şi indisciplină faţă de muncă, faţă de sarcinile producţiei. Sîntem nevoiţi în momentul de faţă, să desfacem din această cauză cîtorva dintre ei contractul de muncă".*

AURELIAN NEACŞU, *maistru principal al sectorului pregătire II, fabrica de mobilă: „Lucrez zi de zi în mijlocul tinerilor, sînt totdeauna alături de frămîntările şi preocupările lor. Mă uimeşte adeseori atitudinea unora de totală nepăsare faţă de răspunderile ce şi le-au asumat atunci cînd au semnat angajamentul de muncă, abaterile grave pe care le săvîrşesc de la disciplina de producţie. Numărul cel mai mare de absenţe se înregistrează sîmbăta şi lunea şi mai ales după primirea salariilor, cînd pleacă acasă, la petreceri şi distracţii, de unde, obosiţi, uită să mai revină.*

Iată şi părerea cîtorva tineri cu recorduri în materie de absenţe :

POMPILIU BARBU : *„Ultima oară am lipsit două săptămîni. Imi căutasem altceva de lucru. Mulţi colegi de-ai mei au plecat la şcoala de şoferi. Poate o să rămîn, totuşi, aici".*

ION IORDACHE : *„Lipsesc sîmbăta şi lunea; plec acasă la Găeşti. Şi acolo..."*

ION STAVRE : *„M-am ambiţionat pe tovarăşul maistru..."*

EMIL RENŢ : *„Am fost la un chef şi eram obosit".*

Răspunsurile altor tineri au fost asemănătoare. Trăgînd o linie dedesubtul acestor opinii, însumînd ceea ce este esenţial, desprindem o concluzie : absenţele de la muncă. Ce s-a făcut pentru ca în colectivul de muncă să nu se strecoare un asemenea duşman periculos, care diminuează eforturile colectivului, periclitează soarta producţiei? Cine este în măsură şi are datoria să intervină într-o atare situaţie ?

UNII TINERI NU AU DISCERNĂMINT ; DAR ORGANIZAŢIA U. T. C.?

Răspunzînd la întrebarea anterioară, trebuie să precizăm de la bun început : *de datoria de a interveni, de a înlătura o atare situaţie nu poate fi absolvit nici unul din factorii de răspundere ai combinatului. Fiind, însă, vorba de mulţi tineri, este limpede pentru oricine că partea de răspundere ce revine organizaţiei UTC este deosebit de mare. Aşa cum s-a subliniat la Congresul al VIII-lea al U.T.C., intră în atribuţiile ei fundamentale sarcina de a se ocupa de educaţia tinerilor, de formarea lor în spiritul înaltei discipline a muncii. În această privinţă, numărul mare de absenţe al tinerilor, lipsurile lor de la program, sînt mobilurile care trebuiau să-i concentreze în primul rînd atenţia organizaţiei U.T.C., declanşînd eforturi stăruitoare, permanente, pentru mobilizarea tinerilor la respectarea programului, pentru formarea răspunderii lor faţă de muncă, a respectului pentru înaltul titlu de muncitor.*

Din păcate, un asemenea lucru nu s-a întîmplat. În activitatea educativă a organizaţiilor U.T.C. de la C.I.L. problema răspunderii faţă de muncă, a respectării programului, constituie tot o absenţă nemotivată. Cuvintele secretarilor U.T.C. arată că ştiu ce-ar fi putut şi ce-ar fi fost necesar să facă. Ion Oprescu, secretarul organizaţiei U.T.C. din sectorul pregătire II, fabrica de mobilă, de pildă, ne vorbea la modul foarte serios despre numeroase acţiuni iniţiate de biroul organizaţiei : *„I-am chemat pe tinerii care absentează în faţa biroului, i-am pus în discuţia adunării generale, am invitat la aceste adunări maiştri şi specialişti din fabrică..."* Totuşi şi în această organizaţie, ca şi în celelalte, situaţia a rămas aproape neschimbată. În urma unui sondaj în rîndul tinerilor despre care secretarul U.T.C. susţinea cu atîta tărie că a constituit obiectul atîtor dezbateri, lucrurile s-au limpezit. Aceşti tineri nu ştiu să fi fost vreodată traşi la răspundere, să se fi discutat cu ei în cadrul colectivului de uteciţi. Mai mult, nici maiştrii (Leonte Călin, Aurelian Neacşu), nu-şi amintesc să fi fost vreodată invitaţi la vreo acţiune a organizaţiei U.T.C. Ce trebuie să înţelegem, aşadar ? Nu înseamnă atunci, din acest mod demagogic de a rezolva lucrurile, că secretarul U.T.C. îşi fură propria lui căciulă ? Nu înseamnă că *barometrul* contribuţiei lui, a organizaţiei pe care o conduce oscilează în jurul lui zero ? Şi, deşi ciudat, este firesc să fie aşa, din moment ce însuşi comitetul U.T.C. pe fabrică n-a avut, în acest sens, nici-o iniţiativă, n-a organizat nici-o acţiune. Ing. Octavian Ancu, secretarul comitetului, mărturiseşte că „n-a fost cam de mult la o adunare generală a vreunei organizaţii", că „acestea acţionează independent" (citiţi *la întîmplare*), iar în ceea ce priveşte acţiunile întreprinse la nivel de fabrică îşi aminteşte numai vag, de o şedinţă de comitet, ţinută prin luna noiembrie, anul trecut.

Ne-am interesat de acest aspect şi la comitetul U.T.C. pe combinat. Secretarul, Victor Stănculescu, ne-a dat cîteva explicaţii echivoce, a ridicat, apoi, din umeri şi, în sfîrşit, a luat o atitudine „autocritică" : *„N-am reuşit, tovarăşi. Am încercat, dar..."* E adevărat, dar iată în ce au constat încercările.

S-a discutat cu cîţiva tineri care absentau, cu cîţiva secretari din organizaţii, s-a ţinut o şedinţă în aprilie. Şi, în plus, o săptămînă, secretarul comitetului U.T.C. a stat la poarta fabricii, constatînd, după minuţiosul studiu, că „avem şi întîrzieri". Deşi tovarăşul Victor Stănculescu îşi dă seama că un ansamblu de măsuri bine gîndite, un complex de acţiuni educative, sistematic şi susţinut, ar fi putut determina înlăturarea acestor neajunsuri din munca tinerilor, comitetul U.T.C. nu a trecut la realizarea lor. Cauza ? *„Ne-am ocupat de alte lucruri. N-am ştiut că absenţele, punctualitatea la program constituie o problemă de prim ordin în activitatea noastră".* Oare, numărul mare de absenţe nemotivate consemnat la începutul articolului, faptul că mulţi tineri părăsesc combinatul, că unora li s-a desfăcut contractul de muncă datorită abaterilor de la disciplină — toate aceste fapte, aşadar, nu trebuiau să atragă atenţia comitetului U. T. C., să-l facă să înţeleagă că aceasta era problema nr. 1 ce trebuia înscrisă pe agenda sa de lucru ? E corect să se spună, atunci, că numai unor tineri le lipseşte discernămîntul ?

ARE DREPTUL COMITETUL ORĂŞENESC U.T.C. SĂ STEA CU BRAŢELE INCRUCIŞATE ?

Am întreprins raidul nostru la C.I.L. Piteşti însoţiţi de prim-secretar al comitetului orăşenesc U.T.C. Tovarăşul Ion Ilie nu s-a arătat surprins de cele constatate în activitatea tinerilor, a organizaţiei UTC din această întreprindere. Aceste lipsuri, ca şi altele, sînt cunoscute mai de mult comitetului orăşenesc care a şi încercat să ia unele măsuri. Deşi secretarul comitetului U.T.C. din combinat este el însuşi activist salariat — biroul comitetului orăşenesc a mai trimis în sprijinul organizaţiei U.T.C. de la C.I.L. încă un instructor salariat. De asemenea, secretari şi membri ai biroului au vizitat în mai multe rînduri combinatul, acordîndu-i ajutor secretarului de aici. Lipsurile persistă, situaţia nu s-a schimbat : activistul care conduce munca U.T.C. de la C.I.L. manifestă aceeaşi atitudine de delăsare, vorbeşte mult, aleargă mult, dar nu rezolvă nimic. Iar comitetul orăşenesc U.T.C. şi-a încrucişat braţele : *„Ce să mai facem ?"*

Oare să se fi epuizat într-adevăr toate măsurile ?

*

...Oamenii se îndreaptă spre poarta uzinei. Un fluviu de salopete albastre se revarsă zilnic spre locurile de muncă. E de datoria întregului colectiv de la C.I.L. Piteşti, a tuturor uteciştilor de aici, de a face ca această imagine cotidiană, emoţionantă prin semnificaţiile ei, să nu fie pătată de atitudinea reprobabilă a unora.

● Viața de organizație ● Tribuna secretarului U.T.C AZI și cerințele vîrstei ● Răspundem la întrebările cititorilor ● Viața

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

SPECIFIC ÎN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIEI U.T.C.

(Urmare din pag. I)

velul orașelor și raioanelor a fost repartizat să se ocupe de îndrumarea organizațiilor U.T.C. din școlile regiunii, să le ajute în stabilirea celor mai eficiente măsuri organizatorice. În liceele de specialitate, unde organizațiile U.T.C. se constituie abia acum, au fost repartizați cei mai buni activiști; ei vor rămîne în licee o perioadă mai îndelungată, pînă la încheierea alegerilor organelor conducătoare U.T.C., atunci cînd activul ales va fi temeinic inițiat cum să-și desfășoare activitatea.

— *Ați făcut probabil apel la propria experiență?*

— Fără îndoială. Experiența organizațiilor U.T.C. din școlile regiunii ne-a fost un bun sfătuitor. Bunăoară, aceasta ne-a făcut atenți la un neajuns care s-a repetat uneori în viața organizațiilor U.T.C. din școli la început de an. Este vorba de practica unor active U.T.C. care-și unilateralizau activitatea ocupîndu-se exclusiv de alegeri, ca și cum pregătirea și desfășurarea lor ar fi fost o acțiune în sine. Am semnalat acest neajuns și am discutat pe larg cum trebuie să se desfășoare în acest an elegerile.

Ceea ce ne preocupă acum este crearea în fiecare clasă, din primele zile, a acelei ambianțe favorabile studiului, disciplinei, seriozității în muncă. Tovarășii profesori au folosit primele ore de clasă și ora de dirigenție pentru a analiza situația fiecărui elev: cu ce cunoștințe pornește la drum, ce goluri are fiecare de completat. N-ar avea nici un sens ca organizațiile U.T.C. să repete aceste analize. Noi ne-am propus să completăm acțiunea prin alte mijloace. Folosind concluziile tovarășilor profesori, precum și propriile noastre constatări, am stabilit, cu ajutorul conducerilor școlilor, domeniile în care organizațiile U.T.C. vor acționa pentru a impulsiona studiul elevilor și a crea de la început un spirit de responsabilitate și de emulație la învățătură.

— *Primele note sînt foarte importante. Știm că întotdeauna au existat inițiative frumoase care i-au stimulat pe elevi să „debuteze" în anul școlar cu note bune...*

— Și anul acesta sînt prezente asemenea inițiative. Cuvîntul cel mai greu îl va avea, în ceea ce privește învățătura, disciplina, întreaga viață școlară — opinia colectivului. Acest personaj important în viața unei clase e, din păcate, adesea absent. Vrem să-l facem anul acesta să răspundă prezent, primul în catalog, în fiecare zi. Acum, la început, curentul opiniei publice va trebui să acționeze împotriva elevilor care-și prelungesc cu mult vacanța, acumulînd... goluri după goluri în cunoștințe și, bineînțeles, note slabe.

Incontestabil, încă de la început se pune problema diferențierii activității, nuanțării ei, ținînd seama de specificul colectivului, de vîrsta și cerințele elevilor. Să mă refer, spre exemplu, la clasele a IX-a ale liceelor, la primii ani de la școlile profesionale, școlile tehnice și din liceele de specialitate. Elevii acestor clase încep o muncă grea, cu toate că nu fac decît să continuie învățătura. Tovarășii profesori se preocupă să-i cunoască, recapitulează materia, îi familiarizează cu disciplinele pe care le vor studia în acest an. Organizațiile U.T.C. inițiază pentru ei întîlniri cu tovarășii profesori și cu elevii fruntași din clasele mai mari. În fiecare școală vor avea loc asemenea întîlniri. Vom realiza în felul acesta două lucruri: să-i familiarizăm pe noii elevi cu viața școlii respective, să le trezim mîndria că învață în asemenea școală, totodată, să le stimulăm inițiativa, solicitîndu-i să gîndească asupra activităților despre care colegii lor le-au vorbit.

Elevii din ultima clasă, aflați în prag de absolvire, sînt curioși să știe cum se va desfășura bacalaureatul, ce sarcini le revin, cum trebuie să se pregătească pentru viitoarea profesiune. Și în acest sens, organizația U.T.C. va sprijini școala, pregătind cu ajutorul tovarășilor profesori, al oamenilor de știință și cultură, specialiștilor din producție și al actualilor studenți în anul I, convorbiri pe aceste teme.

În școlile profesionale intervine o acțiune în plus, aparte. Primele zile de elev vor coincide cu prima cunoștință cu uzina, deci, cu meseria îmbrățișată. Elevii primului an de profesională nu fac practică în uzină și cu atît mai mult este binevenită inițiativa organizațiilor U.T.C. din majoritatea școlilor profesionale de a le mijloci primul contact cu muncitorii, cu ceea ce realizează ei, încă înainte de a lua primele note.

La primele clase ale liceelor și liceelor de specialitate, și la școlile profesionale, se organizează discuții metodice, de la început și nu la sfîrșit de trimestru, cum se proceda înainte, socotind că atunci cunoaștem situația la învățătură. Practic s-a dovedit că elevii la început trebuie să învețe alfabetul „artei" de a învăța, nu după ce au acumulat note slabe. Organizațiile U. T. C. și-au asumat sarcina de a discuta cu elevii care au avut corigențe și cu cei care repetă clasa — firește, împreună cu tovarășii diriginți și cu tovarășii din conducerea școlii, despre răspunderea socială a elevului și necesitatea de a se încadra în atmosfera de muncă entuziastă a colegilor lor. De pe acum birourile organizațiilor de bază claselor fac propuneri pentru organizarea consultațiilor și meditațiilor, asumîndu-și răspunderea să asigure o participare integrală a elevilor care au nevoie de aceste forme de ajutoare.

— *N-aveți de-a face, însă, numai cu categoria „negativilor", cu elevi certați cu disciplina școlară, cu învățătura. Nu cumva, ocupîndu-se de aceștia, organizațiile U.T.C. îi uită pe elevii buni și foarte buni?*

— Uneori se întîmplă și așa. În anii trecuți, unele organizații U.T.C. își aduceau aminte de elevii buni atunci cînd formau grupele de învățătură. Cum însă, pe bună dreptate, s-a renunțat la aceste grupe, pentru că aduceau mai mult rău decît bine, anul acesta organizațiile U.T.C. își vor aduce aminte de elevii buni în altfel. Ne-am sfătuit cu cadrele didactice și am hotărît o colaborare strînsă pentru a traduce în viață o sarcină importantă trasată de Congresul al VIII-lea al U.T.C. Organizațiile U.T.C. din școlile bănățene își propun să sprijine mai mult școala — așa cum se indică la Congres — în organizarea cercurilor științifice, a cercurilor tehnice și a cenaclurilor literare. Vrem să facem din aceste cercuri cea mai îndrăgită activitate, o tradiție în școlile noastre, principalul mijloc de adîncire a cunoștințelor primite la ore și de însușire a primelor deprinderi pentru căutări și creație, pentru activitatea practică. Se discută acum cu elevii, se studiază preferințele, posibilitățile de organizare a diferitelor cercuri. S-a făcut recomandarea ca, acolo unde există posibilități, cercurile să colaboreze cu instituții științifice și culturale, cu întreprinderi, pentru o mai bună orientare a activității și pentru ca viața cercurilor să fie cît mai interesantă, mereu inedită, eficientă. Am sugerat organizațiilor noastre U.T.C. să corespondeze cu cele din alte școli ale țării care au tradiții în organizarea feluritelor cercuri.

Secretarul comitetului U.T.C. de la liceul „Dr. Petru Groza"-București, profesorul Adrian Jiga, discută cu membrii comitetului U.T.C. al clasei a XI-a D despre pregătirea adunării de dare de seamă și alegeri

— *La rubrica „timpului liber ce aveți de spus; s-au conturat planuri, acțiuni?*

— La Congresul al VIII-lea al U.T.C. acest capitol al timpului liber, a fost pe larg dezbătut. Sarcina noastră este să asigurăm un conținut tineresc, interesant, plăcut întregii vieți a adolescenților elevi. Organizațiile U.T.C. din școlile bănățene nu trebuie să caute prea departe experiența. La discuțiile pregătitoare pentru noul an școlar, am luat hotărîrea să nu ne aventurăm în căutarea a tot felul de forme, să nu ne dispersăm forțele în multe direcții și să realizăm puțin. Acum, concret, organizațiile U.T.C. pregătesc primele duminici cultural-sportive, acțiuni tradiționale în școlile Banatului. Profităm de timpul frumos al acestui început de toamnă. Duminicile se organizează fie de către o școală, fie de către două, prin întrecere. Primele „duminici" sînt ale noilor veniți în școală; clasele mari sînt gazde, îi inițiază pe cei mai începători cum să organizeze complexul de activități dintr-o asemenea duminică. Și pentru că organizațiile U.T.C. din liceele de specialitate sînt la început de drum, le vom prilejui o instruire „pe viu", introducîndu-le în circuitul vieții școlilor din orașele în care funcționează liceul. Se pregătesc surprizele: mai întîi pe terenul de sport, la focurile de tabără, apoi, pe scenă, sau în vizită la o instituție culturală din oraș, și mult așteptatul dans: prima reuniune din acest an școlar, care trebuie să aibă valoarea de cea mai frumoasă reuniune.

Ne-am consultat cu conducerile școlilor și am stabilit sălile în care se vor organiza reuniuni, carnavaluri, serate pentru sărbătorirea zilelor de naștere ale celor mai buni elevi, Sălile vor fi puse la dispoziția claselor, în fiecare săptămînă, prin rotație, pentru seara lor distractivă cu oaspeți. Vom pune mare accent pe organizarea distracției elevilor. Se caută instrumentiști. Mîndria fiecărei școli va fi și orchestra proprie. Animatorul orchestrei de muzică ușoară de la Palatul pionierilor s-a oferit să organizeze un curs scurt pentru alcătuirea repertoriului orchestrelor de muzică ușoară din școli.

Zilele frumoase de toamnă ne permit și organizarea unor excursii de sfîrșit de săptămînă. De altfel, acum se constituie cercurile turistice în fiecare școală și se alcătuiesc itinerarii pentru excursii scurte, prin împrejurimi; pe jos, cu biciclete, cu mașina sau trenul, fiecare avînd un anume scop: culegerea folclorului, cunoașterea unui loc istoric, descoperirea unor locuri pitorești etc. etc.

Munca organizației U.T.C. din școală în această etapă de început este, așadar, foarte complexă. Ni se cere o mare capacitate organizatorică pentru a armoniza activitatea cu cerințele actuale.

— *Vă întrerupem, mulțumindu-vă; despre munca organizatorică ne propunem să vorbim într-un articol viitor. De altfel, sînteți primul care ați luat cuvîntul la capitolul „activitatea organizației U.T.C. în primele zile de școală". Vom da cuvîntul și altor tovarăși.*

În continuare, vom discuta despre: *pregătirea și desfășurarea adunărilor de dări de seamă și alegeri; alcătuirea planurilor comune; munca activistului din școală și instruirea activului U.T.C.; planul de muncă al organizației de clasă; informarea politică în școală.* Redacția așteaptă și alte sugestii.

„ZILELE SECRETARULUI"

DEBUTUL UNEI INIȚIATIVE

Printre cei care și-au împărtășit experiența la „Ziua secretarului" organizată la Stoicănești, s-au numărat și Veronica Neacșu (Cooperativa agricolă de producție Șerbănești), Maria Rotaru (Cooperativa agricolă de producție Izvorul) și secretarul organizației U. T. C. gazdă, Gheorghe Prună

Invitați să participe la obișnuita întîlnire lunară, secretarilor U.T.C. din unitățile agricole ale raionului Drăgănești-Olt li s-a precizat, în august, alt loc decît cel obișnuit: miercuri dimineața la Stoicănești. *De ce la Stoicănești și nu la Drăgănești, la centrul de raion? Nu credem că vreunul din ei să-și fi pus această întrebare. Despre schimbarea adresei, despre motivele care au generat-o, aveau cunoștință; doar ei făcuseră o asemenea propunere, pe care comitetul raional U.T.C. și-a însușit-o. S-a hotărît, așadar, ca „zilele secretarului" să nu se mai țină la centrul de raion, cum se obișnuia, ci, rînd pe rînd, ele să se organizeze în cadrul unor comune, cooperative agricole, G.A.S.-uri, acolo unde există cea mai bună experiență privind problemele ce urmează să se dezbată în programul de instruire.*

Stoicănești, august 1966. *Are loc aici cea dintîi „zi a secretarului" organizată astfel. Gazdele s-au pregătit așa cum se cuvine. Programul le-a oferit secretarilor prilej de a participa la o adunare generală a organizației de bază U.T.C. din sectorul zootehnic, să asiste la primirea unui tînăr în organizația U.T.C., să discute pe marginea acestor două acțiuni. Afirmîndu-se în cea mai puternică cooperativă din raion, interesul participanților pentru cunoașterea rezultatelor, a activității concrete a tinerilor era firesc. Programul „zilei" le-a permis acest contact: au vizitat sectoarele de producție, locurile de muncă, au discutat cu brigadieri, cu tineri fruntași în producție. Însuși președintele cooperativei agricole, Dumitru Tudose, Erou al Muncii Socialiste, le-a dat explicații detaliate despre dezvoltarea cooperativei, obiectivele actuale și de viitor, vorbindu-le mai ales despre munca tinerilor, despre sprijinul pe care organizația U.T.C. de aici îl dă.*

Întregită prin scurte expuneri ale secretarilor comitetului raional U.T.C., această „zi" a fost, după cum însăși participanții remarcau, bogată în învățăminte.

Lipsa de experiență ar putea să justifice unele carențe inerente debutului (aerul oarecum festiv al activităților, afirmarea cu timiditate a valorii lor educative, renunțarea spre regretul participanților, la unele acțiuni culturale prevăzute pentru seara); faptul, însă, că era prima acțiune de acest fel, interesantă, valoroasă și necesară, îi conferă dreptul la laudă. Continuată și perfecționată, ea va duce, cu siguranță, la ridicarea calității instruirii secretarilor U.T.C., la o mai bună circulație a experienței înaintate de la o organizație la alta. Neîndoielnic, inițiativa Comitetului raional Drăgănești-Olt va intra — spre extinderea și generalizarea ei — și în atenția Comitetului regional Argeș al U.T.C.

N. ARSENIE

AVANTAJE MULTIPLE

În ultimul timp biroul Comitetului orășenesc Lugoj al U.T.C. a luat o serie de măsuri care, întemeiate pe experiența de pînă acum, au dus la îmbogățirea și perfecționarea instruirii secretarilor birourilor și comitetelor U.T.C. Ar fi util, poate să vorbesc despre modul cum pregătim noi „zilele secretarului", despre faptul că le organizăm diferențiat, adică separat pentru secretarii din întreprinderi, pentru cei din instituții și cei din școli, despre cum antrenăm activiștii, ca și pe secretarii înșiși, la pregătirea și desfășurarea lor. Aș vrea totuși să vorbesc despre un alt aspect. Și anume despre felul în care se desfășoară propriu-zis instruirea. Ceea ce am reușit să aducem nou, este faptul că **în ultimul timp „ziua secretarului" se desfășoară sub forma unor simpozioane.** Pentru fiecare întîlnire lunară stabilim cîte o temă, din munca de organizație — de pildă, „Disciplina în producție" (iunie), „Adunarea generală — școală a educației comuniste" (iulie), „Educația ateist-științifică a tineretului" (mai), „Educația moral-cetățenească" (august) — pe care le dezbatem multilateral, sub toate aspectele, și care constituie conținutul de bază și al instruirii, și al schimbului de experiență. Iată ce a însemnat acest lucru, în cazul „zilei secretarului" care a avut ca temă „Educația ateist-științifică a tineretului". Discuțiile metodice, informările prezentate, expunerile audiate, precum și instructajul făcut de secretari ai comitetului orășenesc — întregul program s-a axat pe sarcinile ce revin organizațiilor U.T.C. în aceste direcții. Mai mult decît atît, în încheiere toți participanții au vizionat o gală de filme științifice. Stabilirea temelor nu o facem în mod arbitrar, ci în funcție de nevoile, de cerințele pe care le ridică, într-un moment sau altul, activitatea organizațiilor. Organizată în acest fel, sub formă de simpozion, „ziua secretarului" oferă multiple avantaje, duce în primul rînd, la sporirea eficienței. Înainte, cînd la aceste întîlniri ale cadrelor de conducere din organizații se discutau mai multe probleme, ajungeam fără să vrem la repetări, la superficialitate. Din acest motiv și „zilele secretarului" e r a u plictisitoare, puțin interesante. Acum ele se deosebesc una de alta, fiecare aducînd lucruri noi. Propunîndu-ne de fiecare dată cîte o singură temă, reușim o dezbatere temeinică, profundă, multilaterală, putem insista asupra metodelor bune, putem confrunta metode. Totodată, organizarea în acest fel a „zilei secretarului" ne-a permis ca în programul lor să prevedem participarea la diferite activități demonstrative, să includem acțiuni menite să facă secretarilor cunoștință cu diverse probleme de știință și cultură, să le oferim prilejul îmbogățirii cunoștințelor politice, ideologice, de cultură generală.

Astfel, la întîlnirile lunare, secretarii birourilor și comitetelor U.T.C. au audiat expuneri privind trecutul de luptă al partidului, politica de construire a socialismului, legile statului nostru, morala comunistă, cît și prelegeri pe teme de artă, literatură etc. Ele au fost prezentate de activiști ai comitetului orășenesc de partid, de profesori, de specialiști din întreprinderi, oameni de cultură din oraș, de la muzeul raional sau de la teatrul popular. S-au organizat, de asemenea, diferite activități ca: vizionarea unor spectacole (filme sau teatru), discuții pe marginea lor, vizite la muzeu și chiar acțiuni turistice care, toate la un loc, au făcut ca „ziua secretarului" să fie utilă, interesantă, eficientă.

ALEXANDRU ZGHIMBEA
secretar al comitetului orășenesc Lugoj al U.T.C.

„Cea mai interesantă adunare generală"

Comitetul orășenesc Brașov al U.T.C. Am invitat aici, la un schimb de experiență, secretari U.T.C. din mai multe întreprinderi ale orașului. Tema discuției: adunarea generală U.T.C., ce se întreprinde pentru creșterea rolului și eficienței acestei importante școli de educație comunistă a tinerilor.

Transcriem mai jos cîteva spicuiri din discuțiile care au avut loc:

Așadar... *Care a fost cea mai interesantă adunare?*

— Pentru noi, spunea inginerul *Eugen Enache*, secretarul organizației U.T.C. de la serviciul tehnic al Uzinei nr. 2, una dintre aceste adunări a fost cea în care tovarășul Dumitru Opriș, inginerul șef al uzinei, ne-a vorbit despre trecutul, prezentul și viitorul uzinei. Făcînd ucenicia în fabrica patronului, tovarășul Opriș ne-a înfățișat multe fapte inedite pe care noi, cei de 20—25 de ani, nu aveam de unde să le cunoaștem. Comparînd bunăoară felul în care se „învăța" meseria cu zeci de ani în urmă în uzină; condițiile grele de muncă, cu minunatele condiții de muncă și de viață create nouă de către statul socialist, viitorul ne-a apărut mai limpede, mai clar, mai luminos. Fiecare dintre noi, participanții la adunare, ne-am simțit mîndri că muncim într-o asemenea uzină modernă.

— Se spune că succesul, reușita unei adunări generale, depind în mare măsură de ordinea ei de zi. Într-adevăr, așa este. La o adunare cu o temă nouă, interesantă, tineretul participă întotdeauna cu multă plăcere, a intervenit în discuție *Dumitru Toma*, secretarul organizației U. T. C. de la Intreprinderea de unelte și scule. Dar, după ce i s-a stabilit ordinea de zi, orice adunare generală implică și o intensă muncă organizatorică pentru pregătirea ei. Am să dau în acest sens un exemplu. Nu de mult, într-o adunare generală a organizației U.T.C. din secția mașini-unelte, noi am discutat despre: „U.T.C. — organizație revoluționară a tineretului". Tema acestei adunări ne-a fost sugerată de cîțiva tineri recent primiți în U. T. C. La început, unii membri ai biroului au fost de părere să le dăm tinerilor respectivi o consultație sau să organizăm o conferință în legătură cu acest subiect. Desigur, lucrurile se puteau rezolva și în felul acesta. Ne-am gîndit însă că o dezbatere într-o adunare generală este mai folositoare, și nu numai pentru cei recent primiți în U.T.C., ci și pentru ceilalți uteciști. Pregătirea acestei adunări a durat aproape o lună. În afară de cei șase uteciști care aveau sarcina să alcătuiască referatul, numeroși alții, la îndemnul biroului U.T.C., au consultat broșuri, cărți, ziare, s-au documentat în vederea adunării. Discuțiile în adunare, foarte numeroase și substanțiale totodată, au demonstrat că reușita ei a fost asigurată într-o măsură hotărîtoare de modul temeinic în care a fost pregătită.

— A fost o vreme, spunea *Teodor Pal*, secretarul organizației U.T.C. de la Intreprinderea de industrie locală, cînd noi apreciam eficiența unei adunări numai după frecvența tinerilor și procentul celor înscriși la discuții. Era un fel îngust, unilateral de a privi lucrurile. După părerea mea, eficiența unei adunări trebuie apreciată în primul rînd după nivelul dezbaterilor și mai ales, după concluziile și măsurile pe care le stabilește. Din acest punct de vedere, o adunare care a avut un larg ecou în rîndul uteciștilor și al tinerilor de la noi, a fost aceea în care am discutat despre bogățiile și frumusețile patriei. De ce? Pentru că, pe baza propunerilor făcute de uteciști, chiar acolo, în adunare, am schițat planul unor viitoare acțiuni, menite să înlesnească tineretului posibilitatea de a cunoaște pe viu cîteva din bogățiile și frumusețile patriei noastre. Astfel am organizat o excursie la București, alta la Piatra Mare, vom organiza un tur al orașului Brașov, vom vizita Uzinele de tractoare etc.

— Sînt însă și adunari care nu se încheie neapărat cu hotărîri, și asta nu înseamnă că ele n-au efect în rîndul tinerilor, a spus *Dumitru Toma*. La o adunare, de exemplu, în care am discutat despre tradițiile revoluționare de luptă ale U.T.C., noi l-am avut ca invitat pe tovarășul Solomon Dezideriu, vechi membru de partid, care a lucrat în anii ilegalității în conducerea Județenei U. T. C. Sibiu. Adunarea aceasta a fost foarte instructivă și interesantă pentru noi. Și totuși, la sfîrșitul ei n-am luat nici o hotărîre. Influența adunării asupra uteciștilor și tinerilor a fost însă foarte puternică. În legătură cu adunarea generală aș vrea însă să mai subliniez o idee: necesitatea judecării cu o maximă exigență a utilității și eficacității fiecărei teme. Noi uităm uneori că într-un an de zile ținem 12 adunări, din care una de dare de seamă. Probleme de discutat sînt infinit mai multe. De aceea cred că este bine să stabilim ce discutăm în viitoarele 3—4 adunări. Acestea ne dau posibilitatea să le și pregătim mai bine.

★

Așa cum spuneam la început, am notat doar cîteva frînturi din discuția care a avut loc. Cîteva idei și observații care pot, după părerea noastră constitui punctul de plecare al unui schimb de experiență mai larg, deschis cadrelor din conducerea organizațiilor U.T.C., tuturor uteciștilor. Paginile ziarului nostru vă stau la dispoziție.

I. ANDREI

Plăcuta vecinătate a florilor

IAȘI (de la corespondentul nostru)

Acțiunile de înfrumusețare a satelor au căpătat încă din primăvara acestui an o amploare fără precedent în regiunea Iași. Pe linia acestor acțiuni, care au constituit un obiectiv central în planul de muncă al organizațiilor U.T.C. se situează și lucrările întreprinse în comuna Zorleni, raionul Bîrlad.

Bilanțul încheiat recent arată că în lunile care au trecut, tineretul, alături de ceilalți cetățeni ai comunei a efectuat peste 17.700 ore de muncă patriotică a căror valoare se ridică la 200 000 lei. Satisfacția participanților la acțiunile întreprinse provine și din noua înfățișare a satelor comunei, conferită de existența celor peste 3 000 metri pătrați de parcuri și zone verzi, și mai ales, din întîlnirea zilnică cu curcubeul bogat în culori al celor peste 50.000 de flori plantate de-a lungul ulițelor prin toate satele comunei.

Fotbal, Handbal, Volei, Scrimă, Canotaj, Baschet, Box, **MARTI** Oină, Şah, Popice, Natație, Box, Tir, Şah, Ciclism, Polo, Tenis,

SPORT

Florin Gheorghiu povestește

Discuția o purtăm plimbîndu-ne la șosea. Evident, subiectul ei este legat de campionatul național care tocmai a luat sfîrșit.

— A fost o ediție jubiliară, a 30-a, îmi spune marele maestru.

— Jubiliară și pentru dumneavoastră : ați cîștigat cel de-al cincilea titlu de campion !

— Da, dar mult mai greu decît anul trecut cînd — socotesc eu — ajunsesem la maximum de formă sportivă. Anul acesta am fost foarte obosit de pe urma multiplelor turnee pe care le-am susținut în străinătate și la care trebuie să mai adaug efortul depus de prezentarea în luna iulie a lucrării de diplomă. Am terminat Facultatea de limba și literatură română.

Îmi felicit din nou interlocutorul apoi îl rog să-mi spună cîteva cuvinte — în ansamblu — despre acest ultim campionat.

— Să știți că nu-i o figură de stil cînd i se spune „maraton șahistic" ! A fost foarte obositor. Și asta, în primul rînd din cauza a două deficiențe de organizare. Prima : desfășurarea lui în luna august în Bucu-

rești, perioadă cînd este bine cunoscut că sînt călduri atroce și a doua — lipsa unei singure zi de odihnă, absolut necesară într-o competiție de lungă durată.

— Cum se explică slaba comportare a celorlalți membri ai echipei naționale : Ciocîltea, Ghițescu și Soos ?

— Cred că și ei au fost foarte solicitați în anul acesta intrînd în turneul final exact cînd ar fi trebuit să se odihnească. În schimb o foarte bună impresie mi-au făcut-o tinerii Partoș — un jucător impresionant prin îndrăzneală și combativitate — și Buză care este o reală speranță.

— Proiecte pentru viitor ?

— Mă pregătesc pentru Olimpiada de la Havana, din decembrie, unde voi participa împreună cu întreaga echipă a țării. Apoi voi juca în turneul de la Hastings, și în fine în luna ianuarie voi participa în Iugoslavia la turneul zonal, primul meu pas pentru a ajunge să-l întîlnesc pe campionul mondial, Petrosian. Dar acest „pas" este foarte greu de făcut deoarece turneul zonal va fi onorat de mari personalități ale jocului de șah.

— Înaintea unei atît de rodnice activități, nu pot decît să vă urez succes.

M. T.

În pluton, pe traseul etapei a V-a a Turului ciclist al României

Turul ciclist al României

O medie orară bună

Animatorul etapei a V-a a fost Constantin Dumitrescu care a și cîștigat-o. După 4 zile de apatie el a ieșit din calmul său vrînd să amintească de „Titi" din alte ediții ale turului. O ripostă viguroasă care însă n-a reușit să pericliteze situația liderului. Tînărul purtător al tricoului galben Gheorghe Suciu a fost foarte circumspect, a sesizat momentul psihologic al etapei și a urmărit atent pe cei care aveau inițiativa.

N-au sesizat Gabriel Moiceanu, Ion Ardeleanu, Walter Ziegler, W. Egyed care au plătit tribut de multe minute grele acum în clasamentul general. Și iată că de unde se părea că cele 17 minute ar fi lichidat întrecerea în ceea ce privește dinamismul ei și disputa pentru șefia clasamentului, desfășurarea competiției a luat o întorsătură și mai interesantă. Disputa rămîne deschisă și etapele se desfășoară permanent sub un mare semn de întrebare. Asta nu poate fi decît în folosul disputei al cărei nivel este de altfel destul de ridicat : 41 km medie orară generală pînă acum.

Etapa a VI-a (30 km) contratimp individual disputată luni dimineața pe șoseaua Tg. Mureș—Acățar, porțiune cu multe urcușuri. Și aici tineretul a rezistat cu scuces asaltului dat de consacrați. Gheorghe Suciu și-a păstrat tricoul galben iar Tudor Vasile locul II în clasamentul general. Etapa a fost cîștigată de veteranul șoselelor Ion Cozma. Acum el se află la 1' și 3" de lider.

Clasamentul general după 6 etape : 1. Gheorghe Suciu — 17h21'40" ; 2. Tudor Vasile — 17h22'32" ; 3. Ion Cozma — 17h22'43".

EMIL IENCEC

O PROMISIUNE PENTRU „B"

de Fănuș Neagu

Divizia B, despre care spuneam odată, tot în cuprinsul acestei pagini, că este divizia care nu cunoaște mila, trece în atenția generală doar în sfîrșiturile de campionat. Duminicile fără fotbal de A sînt, pentru spectatorul bucureștean, cele mai plicticoase. Dar există o armată a spectatorilor de B (tot așa cum există spectatori numai de internaționale ; de aceștia nu mă ocup, ei vin la fotbal pentru că „se poartă", ei fac confuzie, între Vasco da Gama și echipa Braziliei și se revoltă cînd scrii că echipa noastră reprezentativă n-a cîștigat un meci în afară, de trei ani : „fugi, domnule, că prea le vedeți și voi pe toate în negru !". Duminică dimineața, de pildă, pe Giulești, la întîlnirea amicală dintre Rapid și Petrolul, meci în care toate pasele au mers la adversar și s-au înscris patru goluri din prea multă silă, spectatorii de B, ajunși în tribună „cinci pe un bilet" sau trași de mînecă, și-au părăsit locurile cu un sfert de oră înainte de fluierul final. Și toți sînt convinși, ne compătimeau pe cei ce, din obișnuință sau obligație, rămîneau nemișcați. Există un adevăr de natură să dea de gîndit specialiștilor : multe meciuri din divizia B se dispută la un nivel superior celor din categoria A. E bine sau rău ? Mai rău decît așa, cred eu, nu se poate — asta dintr-un punct de vedere care trebuie neapărat să fie al antrenorilor de la marile cluburi și al jucătorilor fruntași. Jos, cum numesc vedetele divizia secundă, se joacă cu multă patimă, toți vor să se evidențieze și, eventual, să promoveze și, fiindcă sînt „de acasă" toți luptă să apere onoarea casei, a orașului, a regiunii. Acolo, jos, păsările călătoare sînt privite drept ceea ce sînt și foarte rar se întîmplă să-și facă de cap. Nu zic că nu sînt și niște înrăiți, dar ăștia sînt de obicei „coborîtorii din A", stelele apuse, gloriile fumate...

Avem cîteva echipe de B care sînt adevărate pepiniere de fotbal — mă gîndesc la A.S.A. Tîrgu Mureș, în primul rînd, Vagonul Arad, Dinamo Victoria etc. Și alte cîteva care, ieșite peste hotare, s-ar mișca oricum mai bine decît Steagul roșu din Brașov, Știința București sau Dinamo-Bacău, două din cele mai în formă echipe, candidate la șefia grupei în care activează, numărul jucătorilor care știu să ascundă mingea tot atît de bine ca și Dobrin. Dar nu am auzit să fie chemați la lotul de juniori sau de tineret un Rugiubei sau un Duțan.

Se spune — și asta am văzut-o și eu — că uneori, în B, crampoanele scapără și fac să sară scîntei și aschii de oase din tibiile adversarilor. Pe la Pașcani și Piatra Neamț trebuie să bei apă de plumb descîntată de patru vrăjitoare dacă ții să scapi teafăr. Aici o mare răspundere o au arbitrii. Ei sînt datori să nu cruțe absolut nici o abatere. Știu, publicul de B, sentimental ca tot publicul de la noi, vrea victorii, vrea „boabe", dar prețul dat pentru acestea trebuie să fie cinstit.

Pauza intervenită în campionatul primei categorii nu trebuie să fie singurul prilej cînd să ne ocupăm de categoria secundă... De aceea, promit cîteva articole pe marginea evoluției celor mai bune echipe din cele două serii B. Asta cît de curînd... Pînă atunci, aștept cu nerăbdare confruntarea de mîine a națională noastre cu națională R. D. Germane. Sper și le urez băieților — să rupă lanțul de insuccese.

Handbal : Liceul nr. 4 Timișoara — Universitatea București.

ACTUALITATEA ÎN NOTE ȘI COMENTARII

O imagine de la campionatele republicane de iahting care s-au desfășurat recent la Mamaia pe lacul Siutghiol

Foto : PAUL ROMAȘAN

SCURTE ȘTIRI

Noua campioană de tenis de masă a țării este tînăra Eleonora Mihalca care în finala competiției desfășurată la Brașov a învins-o cu 3-2 pe campioana europeană Maria Alexandru. La masculin titlul a revenit pentru a 5-a oară lui Radu Negulescu învingător cu 3-0 în meciul cu Giurgiucă. Concursurile au avut ca scop verificarea selecționabililor în vederea Balcaniadei, programată în zilele de 7, 8 și 9 octombrie la Brașov.

Miercuri pe ringul montat în incinta stadionului „Dinamo" din Capitală va avea loc meciul internațional de box dintre selecționatele cluburilor Dinamo București și Dynamo Berlin. Reuniunea începe la ora 19.

Astăzi de la ora 16,30 stadionul Dinamo va găzdui meciul amical de fotbal dintre echipele bucureștene Dinamo și Progresul.

O INTILNIRE ATRACTIVĂ

În compania unor adversari de valoare, sportivii noștri s-au comportat bine. Bilanțul întîlnirii de natație : România — R.S.F.S.R. înseamnă pentru noi, în afara recordurilor stabilite sau egalate, un prilej de observații.

Pe linia unei comportări constant ascendente se înscriu Cristina Balaban, Ag. Sterner, D. Demetriad și G. Moraru, care la aproape fiecare concurs au îmbunătățit recorduri. Nu numai acest lucru ar fi un criteriu de aprecieri pozitive, ci și faptul că tinerii înotători sînt și de data aceasta printre animatorii curselor : A. Covaci prin egalarea recordului de juniori la 100 m delfin, A. Andrei — cea care dublează prestigiul „spatelui" nostru feminin, sînt doar două exemple. La un interval de numai o săptămînă, prezența acestor tineri pe blocstarturi dă parcă un plus de siguranță. Cam mulți sportivi din lot însă, au marcat un sensibil regres față de „Internaționale" : Z. Giurasa în ambele probe de spate, Șoptereanu mai ales la 200 m bras și Al. Băin la delfin. Ingrid Ungur — cu precizie matematică — face să se oprească din nou la 1'05"6 acele cronometrelor. Să fie vorba de plafonare ?

Brasul feminin merge inadmisibil de slab. Peste aceasta mai înregistrăm și absențe (Gica Manaiu). Prof. N. Dumitrescu, lector la I.C.F. — catedra de natație — este de părere că nu se lucrează la maximum de nivel în ceea ce privește volumul exercițiilor de intensitate.

Acest concurs a ridicat problema diferenței de pregătire dintre înotătorii sovietici — cu o susținută activitate de iarnă — și ai noștri, deficitari la acest capitol. Că se lucrează greu iarna la „Floreasca" este adevărat, după cum nu mai puțin adevărat este că la „Dinamo" sînt condiții pentru înot pe timpul iernii, însă nevalorificate. Modernul bazin are culoar subteran pentru ieșirea din apă pe timp friguros. Neinstalarea — încă — a stației de clorinare, face ca apa să fie des schimbată, deci mereu rece, astfel că iarna în acest bazin de 50 m să nu se poată face antrenamente.

De ce atîta dezinteres pentru natație tocmai la un club ca „Dinamo" ?. Sezonul competițional al înotătorilor noștri se încheie prin întîlnirea cu Polonia de la care așteptăm noi rezultate de valoare pe linia celor din ultimele concursuri.

VIOREL RABA

Anca Andrei, o merituoasă cîștigătoare în proba de 200 m spate

Atleții români — campioni balcanici

Corespondență telefonică din Sarajevo

Atleții români au reușit să cucerească primul loc și în ediția a XXV-a, jubiliară, a Balcaniadei, cu 234,5 puncte. Ei sînt secondați de atleții bulgari cu 229 puncte iar pe locul III s-au clasat sportivii gazdă, iugoslavii, cu 220 puncte. Succesul acesta s-a datorat în primul rînd unui înalt spirit de echipă, sportivii noștri luptînd pentru fiecare jumătate de punct. Aceasta reiese și din rezultate : după cum se observă, o diferență de puncte foarte mică între țările participante. Victoria aceasta trebuie apreciată mai ales pentru că în momentul de față echipa noastră se află în pragul schimbului de ștafetă. Din această cauză în momentul de față evoluăm cu o serie de elemente tinere ca : Stoenescu Erika, Vintilă Elena, Petrescu Aura, Cîrstea Georgeta, Bădescu Doina, Baciu Elisabeta la fete, iar la băieți Hidioșanu Dan, Hodoș Silviu, Pișlalu Dinu și alții. Băieții au cîștigat cu 148,5 puncte, în timp ce bulgarii au realizat 141 puncte, iugoslavii, 134 p, grecii 65,5 p, și turcii 31 p. La fete am pierdut cu numai două puncte diferență. Pe locul I se află atletele bulgare cu 88 puncte, România cu 86 puncte și Iugoslavia cu 86 puncte. Am pierdut disputa la fete din cauza unor indisponibilități ; cîteva accidentări : Iolanda Balaș, Petrescu Ioana care anul trecut au cîștigat 3 titluri balcanice, iar Sălăjan Ana, a concurat bolnavă. Angelescu Sanda s-a accidentat înainte de încălzire și a trebuit să fie chemată Viorica Viscopoleanu din tribună, să facă o încălzire rapidă și să concureze totuși destul de bine. Pentru viitor se impun măsuri urgente. Lărgirea bazei de masă a atletismului românesc, mai ales în școlile de toate gradele. O altă problemă, e drept mai veche, o selecție mai bună, reclamă de asemenea o rezolvare operativă.

Prof. VICTOR FIREA
secretar general al F.R.A.

„Universitatea" învinsă de școlărițele timișorence

Deziluzie pentru cei care s-au deplasat simbătă pe „Tineretului" cu tot entuziasmul vîrstei ca să-i încurajeze pe handbaliștii universitari. Și nu atît pentru faptul că studenții au fost învinși cît de felul în care se prezintă și joacă această echipă. Nu știu cum s-a reușit ca tocmai la Universitatea să se stringă atîtea mari foste-glorii ale handbalului românesc... Și de ce această stare de fapt ? Doar pentru niște rezultate cît de cît bune acuma ? De ce — tocmai la acest club universitar nu există o înțeleaptă politică de perspectivă, politică demonstrată prin încercarea a cît mai mulți tineri, prin rodarea lor în meciuri tari, cu adversari prestigioși. Jocul handbaliștilor de la Universitatea (nu pot să le spun „studenților") se consumă într-o intimitate amabilă, jucătorii pasează pe centimetru (mai puțin nici nu se poate), iar șuturile de la distanță au frecvența eclipselor solare. În aceste condiții — joc fără pic de ambiție, fără vlagă, fără entuziasm — este greu, îngrozitor de greu să cîștigi un meci în fața unei echipe ca Steaua.

Dimineața de duminică a fost la fel de tristă pentru suporterii studenți. Fetele de la Universitatea (avînd o echipă construită aproape la fel ca cea a băieților) au plecat steagul în fața elevelor de la Liceul nr. 4 Timișoara. Bănățencele nu depășesc vîrsta majoratului, iar jocul lor s-a caracterizat prin îndrăzneală, combativitate și elan, atribute eminamente ale tinereții.

Cine are ceva de învățat din aceste înfrîngeri, să învețe !

MIHAI TODEA

UMBRE într-o competiție îndrăgită

Ediția 1966 a Spartachiadei de vară s-a consumat în aceste zile prin întrecerile etapei finale. Ultimul act al competiției a finalizat disputele desfășurate în timp de aproape cinci luni de zile. În această vreme, destul de lungă, ni s-a oferit posibilitatea cunoașterii modului de antrenare a masei largi a tineretului la practicarea disciplinelor competiției, în prima etapă, ca și asupra continuării întrecerilor de către campionii asociației, raionului sau orașului.

Acolo unde asociațiile sportive, organizațiile U. T. C. au dovedit preocupare din prima zi de start, acolo unde preocuparea pentru activitatea sportivă a tineretului a creat inițiative interesante, competiția s-a bucurat de ecou în rîndul tinerilor care și-au petrecut interesant și util timpul liber. Asemeni celorlalte ediții și de astă dată s-au făcut cunoscute inițiative deosebit de apreciate. Trebuie să remarcăm inițiativa din Năruja-Focșani : etapa a doua a Spartachiadei de vară s-a disputat paralel cu Festivalul dansului și cîntecului vrîncean. La întreceri și-au disputat întîietatea tineri din 11 asociații sportive din satele de munte, la atletism, lupte, haltere, handbal și volei. Concursurile s-au bucurat de o largă participare a tineretului, de o bună organizare (în timpul întrecerilor, fiecare probă a fost urmărită de specialiști și tehnicieni), ceea ce a permis depistarea unor elemente talentate la atletism, haltere și lupte.

Dincolo de consemnarea unui succes evident — și în acest an etapa I s-a bucurat de popularitatea în rîndurile tineretului — dovedită printr-o participare plenară de ordinul a sute și sute de mii — se cuvine semnalat din capul locului că numai tradiția și popularitatea competiției nu pot asigura un succes deplin. Actuala ediție, mai mult decît cele precedente, a fost dominată de la primul start și pînă la întrecerile finale de amprenta formalismului care a făcut casă bună cu fictivitatea. E drept, afirmația nu vizează activitatea asociațiilor sportive în ansamblu, dar caracterizează mai ales desfășurarea primei etape.

De altfel, despre acest mod de a privi antrenarea și mobilizarea tineretului la întrecerile sportive, ziarul nostru a scris în repetate rînduri, însă organele U.C.F.S., și în parte organele U.T.C., n-au luat la timp măsurile necesare.

Așa se face că deși întrecerea era programată la începutul lunii aprilie primul start a fost luat la sfîrșitul lunii mai. Evident, un asemenea sistem de... organizare a etapei I, (constatat de astă dată în activitatea a nu mai puțin de 90 de asociații din Oradea care la sfîrșitul lunii mai n-au organizat etapa I), limitează direct larga participare a tineretului, căci în preajma sfîrșitului etapei I, cum s-a întîmplat la Oradea ca și în alte 18 asociații din raionul Bujoru sau 16 asociații din Făurei, s-au organizat în pripă întreceri la 3—4 discipline de regulă, șah, tenis de masă, sau haltere.

Sistemul acesta de o nedorită operativitate ascunde în fapt lipsa de preocupare, de pasiune și răspundere față de viața sportivă a tineretului ; lipsește de eficiență o competiție apreciată pentru rolul pe care îl are în antrenarea tineretului la practicarea disciplinelor preferate.

De aici și pînă la apariția fenomenului de fictivitate nu-i prea departe : întrecerile campionatului asociației sportive, acolo unde de bine, de rău s-au desfășurat, sînt botezate peste noapte întreceri ale Spartachiadei. Și de ce nu, la urma urmei și una și cealaltă sînt tot competiții de masă, socotesc unii. Oricît ar părea de neverosimil, întocmai așa au gîndit conducătorii asociațiilor sportive „Clujeana", „C.F.R. Medgidia", „Progresul Cerna-Vodă".

Izvorul unor asemenea practici se află în modul superficial în care sînt instruite asociațiile de către cluburile sportive și organele U.C.F.S. Inițierea unor măsuri absolut necesare bunei desfășurări a spartachiadei și, în special, instruirea președinților asociațiilor, a secretarilor comitetelor U.T.C., s-a dovedit la unele cluburi din orașul București (Metalul, Constructorul, Olimpia și Progresul), din orașul Constanța și raioanele regiunii Banat, o ședință încropită adhoc în care s-au telegrafiat niște sarcini pentru spartachiadă. Cum s-ar spune : cine are urechi de auzit...

În mod cert între ficțiune și realitate există un decalaj adesea greu de imaginat. Dar există și se manifestă de la prima etapă pînă la ultima, și în forme destul de... variate. Aici fantezia nu lipsește, ba dimpotrivă, prisosește prin găsirea unor „soluții salvatoare" dar condamnabile, căci contravin flagrant regulamentului Spartachiadei.

„Soluția" salvatoare apare îndeosebi la etapa a II-a, care cheamă la start campionii asociațiilor sportive. De unde să existe campioni în asociațiile care n-au organizat prima etapă ? Nimic mai simplu: anul trecut n-au fost campioni, nu mai avem în asociație alți sportivi ? Și iată cum, pe pista de atletism apar fotbaliști sau handbaliști, iar pe podiumul halterofililor, șahiștii și jucătorii de tenis de masă. Or, nu se poate vorbi de lipsă de „inițiativă" dar nici de respectarea unor norme elementare privind desfășurarea competiției. Astfel se explică de ce nu apar elemente talentate, de ce etapele superioare ale Spartachiadei se dispută într-un total anonimat. Ce se întîmplă dacă în ziua respectivă fotbaliștii sau handbaliștii au meci ? Nimic mai simplu : forfait. Așa, în schimb apar campioni raionali sau orășenești, fără să fi întrecut un singur adversar, o singură echipă. Cîteva exemple din actuala ediție : formațiile de gimnastică (băieți și fete) din orașul Călărași au cucerit titlul de campioni fără... adversari căci echipele orașelor Urziceni, Slobozia și Fetești pur și simplu au absentat. Situații similare s-au petrecut și la atletism, volei și handbal. Și nu numai la Călărași dar și la etapele regionale și orășenești din București, Cluj și Tg. Mureș. Bineînțeles că asemenea „soluții" contravin și lezează direct activitatea sportivă de masă. S-a ajuns aici pentru că organele U.C.F.S. și într-o măsură organizațiile U.T.C. răspunzătoare de mobilizarea tinerilor la startul întrecerilor U.T.C. n-au intervenit la momentul oportun pentru înlăturarea unor asemenea practici, ceea ce a permis unora dintre organizatorii activității sportive ca în locul unor eforturi pentru organizarea întrecerilor să găsească „soluții" prin mistificarea prezenței unor concurenți.

E drept, asemenea practici se întîlnesc tot mai rar dar la fel de adevărat este că și atunci cînd există inițiative interesante (și-am putea aminti doar de duminicile cultural-sportive) nu sînt fructificate la momentul oportun. Acțiunile inițiate pe fugă (și mai ales cele cu caracter sportiv), în scopul de a rezolva o sarcină, nu contribuie ci dimpotrivă stînjenește dezvoltarea activității sportive de masă. „Soluțiile salvatoare" sînt în realitate umbre nedorite care compromit o competiție de tradiție, apreciată de tineri dornici să-și cultive calitățile fizice prin practicarea sporturilor preferate.

VASILE RANGA

● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri **ZILNIC** interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri

INFORMAŢII ● INFORMAŢII

COMUNICAT

cu privire la rezultatele preliminare ale recensămîntului populaţiei şi locuinţelor din 15 martie 1966

(Urmare din pag. I)

	29 decembrie 1930	25 ianuarie 1948	21 februarie 1956	15 martie 1966
	1	2	3	4
Republica Socialistă România	14 280 729	15 872 624	17 489 450	19 105 056
Urban	3 051 253	3 713 139	5 474 264	7 305 303
Rural	11 229 476	12 159 485	12 015 186	11 799 753
Regiunea Argeş	917 680	1 053 555	1 120 871	1 188 855
Urbane	90 439	114 842	155 530	242 539
Rural	827 241	938 713	965 341	946 316
Bacău	715 825	803 670	965 018	1 110 324
Urban	133 870	123 460	247 141	346 652
Rural	581 955	680 210	717 877	763 672
Banat	1 178 976	1 189 646	1 195 871	1 285 313
Urban	244 670	289 412	485 656	587 859
Rural	934 306	900 234	710 215	697 454
Braşov	776 092	851 397	981 913	1 106 862
Urban	169 566	235 116	463 632	646 858
Rural	606 526	616 281	518 281	460 004
Bucureşti	1 268 277	1 505 841	1 611 759	1 649 714
Urban	134 297	146 827	188 381	255 094
Rural	1 133 980	1 359 014	1 423 378	1 394 620
Cluj	990 423	1 060 699	1 153 076	1 207 488
Urban	185 912	213 658	323 732	434 980
Rural	804 511	847 041	829 344	772 508
Crişana	801 487	807 247	848 272	852 025
Urban	109 725	110 467	236 937	310 861
Rural	691 762	696 780	611 335	541 164
Dobrogea	376 803	410 363	474 581	510 500
Urban	61 620	59 700	78 528	112 279
Rural	315 183	350 663	396 053	398 221
Galaţi	781 773	856 300	963 946	1 105 351
Urban	238 065	238 122	269 374	379 840
Rural	543 708	618 178	694 572	725 511
Hunedoara	503 111	495 003	572 963	670 298
Urban	62 653	76 852	273 146	391 706
Rural	440 458	418 151	299 817	278 592
Iaşi	755 037	790 678	934 292	1 067 968
Urban	189 490	173 271	192 930	258 293
Rural	565 547	617 407	741 362	808 675
Maramureş	625 273	641 127	712 567	796 329
Urban	112 838	105 200	200 426	297 447
Rural	512 435	535927	512 141	498 882
Mureş Autonomă Maghiară	659 251	703 401	767 650	818 968
Urban	78 054	90 767	181 524	244 191
Rural	581 197	612 634	586 126	574 777
Oltenia	1 288 657	1 457 281	1 504 577	1 564 641
Urban	164 564	207 924	236 223	381 915
Rural	1 124 093	1 249 357	1 268 354	1 182 726
Ploieşti	1 052 578	1 223 022	1 349 018	1 456 738
Urban	203 302	252 577	452 759	593 092
Rural	849 276	970 445	896 259	863 646
Suceava	808 680	807 986	915 912	1 002 938
Urban	168 392	146 365	151 369	198 617
Rural	640 288	661 621	764 543	804 321
Oraşul Bucureşti	706 713	1 117 371	1 291 414	1 511 388
Urban	639 040	1 041 807	1 222 874	1 434 337
Rural	67 673	75 564	68 540	77 051
Oraşul Constanţa	74 093	98 037	125 750	199 356
Urban	64 756	86 772	114 102	187 743
Rural	9 337	11 265	11 648	11 613

Greutatea specifică a populaţiei urbane la recensămîntul din 15 martie 1966 a fost de 38,2 la sută, faţă de 31,3 la sută în 1956.

La data recensămîntului existau 183 oraşe, cu 12 mai mult decît în 1956. Numărul oraşelor avînd o populaţie de peste 30 000 locuitori a crescut de la 28 în 1956 la 37 în 1966, iar al oraşelor cu peste 100 000 locuitori a crescut de la 8 la 13.

Conform declaraţiilor individuale ale celor recenzaţi la recensămîntul din 15 martie 1966 au fost înregistraţi 16 780 778 români, adică 87,8 la sută din populaţia ţării, 1 602 604 maghiari, adică 8,4 la sută din populaţia ţării, 376 752 germani, 2,0 la sută din populaţia ţării. Locuitorii de alte naţionalităţi au reprezentat împreună 1,8 la sută din populaţia totală.

La recensămîntul populaţiei şi locuinţelor din 15 martie 1966 s-au înregistrat 5 402 070 locuinţe propriu-zise, situate în 4 517 993 clădiri.

Suprafaţa camerelor de locuit din locuinţele propriu-zise a fost de 147 672 661 mp, revenind în medie 7,9 mp pe un membru de gospodărie.

Lucrările recensămîntului s-au realizat cu participarea unui mare număr de recenzori — cadre didactice, economişti, statisticieni, planificatori şi cu sprijinul întregii populaţii a ţării, care a pus la dispoziţie datele cerute.

În prezent la Direcţia Centrală de Statistică se desfăşoară lucrările de prelucrare integrală a materialelor Publicarea rezultatelor definitive ale recensămîntului va pune la dispoziţia factorilor interesaţi un tablou amplu şi detaliat al numărului şi structurii populaţiei, precum şi al fondului de locuinţe din ţara noastră.

Comisia Centrală pentru recensămîntul populaţiei şi locuinţelor

Pregătiri pentru „Sărbătoarea recoltei"

Vestitele vii ale Huşului sînt din nou pline de larma veselă a culegătorilor. Din zori şi pînă noaptea tîrziu, care fără număr, scîrţîind sub greutatea poverei, autocamioane coboară spre centrele de vinificare, spre crame. A fost un an bogat şi oamenii sînt veseli, bucuroşi. Sînt explicabile deci preocupările tot mai febrile pentru „Sărbătoarea recoltei". Venind în întîmpinarea acestor preocupări, Comitetul raional Huşi al U.T.C. a trecut la organizarea unor acţiuni de mare amploare. La loc de frunte se înscriu pregătirile ce au început pentru organizarea de carnavaluri ale recoltei într-un mare număr de comune şi la centrul de raion. Peste tot au fost create colective de organizare a carnavalului, iar în cursul acestei săptămîni vor începe repetiţiile la rolurile ce au şi fost distribuite concomitent cu pregătirea costumelor.

I. ŞERBU

„Nunta Zamfirei". Un moment din desfăşurarea tradiţionalului spectacol.

Spectacol popular pe plaiuri năsăudene

(Urmare din pag. I)

din timpul „bătăli ălei mari dintîi". Îşi mîngîiau cu mîndrie bărbile cărunte, pentru că acela care s-a născut pe plaiurile Năsăudului a fost „suflet în sufletul" lor.

Satul lui Coşbuc s-a dovedit duminică mic. Un uriaş amfiteatru natural lung de cîţiva kilometri devenise neîncăpător. Verdele dealului era copleşit de jocul de culori al cămăşilor înflorate, al iilor şi al zadiilor. Flăcăi cu pene de păun la pălării îşi jucau murgii.

Printre miile de localnici erau de faţă oaspeţi de peste hotare. Poetul italian *Elio Filippo Accrocca* exclama entuziasmat: „Un teatru popular în mijlocul naturii, un teatru popular cu un spectacol unic în lume. În acest teatru unde arborii rodesc oameni, unde munţii sînt acoperiţi de oameni, e uşor de înţeles cum memoria lui Coşbuc e înrădăcinată atît de adînc. Aceasta e o ţară unde se nasc poeţi. Desigur, poeţi se nasc pretutindeni, dar aici poeţii nu mor niciodată".

Tulnicele au dat glas în patru zări. Pe dealuri se mişcară nuntaşii în şiruri de călăreţi. Imaginile din versurile poetului prindeau viaţă. Obiceiuri nemuritoare moştenite de la străbuni se înlănţuiau într-un admirabil spectacol folcloric. Chemători şi chemătoare, îmbrăcaţi ca acum o sută de ani, învitară la nuntă. Alai de nuntaşi cu mire şi mireasă, cu socrii şi nănaşi, cu sfetnici şi călăreţi, „porniră toţi şireag încetinel". Rostind urări şi chiuituri străvechi, unele şăgalnice, altele ironice, sosiră în faţa nuntaşilor femei şi fete purtînd în mînă găini împănate. S-au prins apoi la joc feciori şi fete, revărsînd culori măiestrit îmbinate, şi ritmuri, la început line apoi repezi, au zguduit pămîntul ca o furtună. „Nunta Zamfirei" scăpăra în faţa zecilor de mii de ochi comori din zestrea spirituală a unui popor, cizelate cu grijă secole de-a rîndul. Pe scena uriaşului teatru popular au răsunat versurile şi cîntecele solemne şi curate, gingaşe şi triste, sau pline de revoltă, limpezi ca undele Sălăuţei. Peste 1 000 de artişti amatori din Maieru, Feldru, Sîngiorzbăi, Ilva Mare, Rebrişoara, Leşu, Năsăud, şi din satul natal al poetului şi-au adus contribuţia la spectacol. Întregul spectacol a fost apreciat de numeroşii oaspeţi de peste hotare, care ne-au spus:

„Poetul e omul care ştie să vadă. Un poet e oglinda unui popor întreg. Coşbuc a lăsat moştenire vraja iubirii, arma adevărului, certitudinea speranţei. Această moştenire am văzut-o azi admirabil păstrată".

„Frumuseţi nepieritoare. Spectacolul de azi reprezintă o neasemuită bogăţie folclorică". Mateia Matevski, Iugoslavia, Max Ronquette — Franţa.

RUSU IOAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj.

„Feerie pe gheaţă"

Mult îndrăgite la noi, spectacolele de revistă pe gheaţă îşi consemnează prezenţa prin seria spectacolelor Ansamblului din U.R.S.S., începînd de săptămîna aceasta. Miile de bucureşteni care vor lua drumul patinoarului artificial „23 August", vor aplauda — sîntem convinşi — fericita îmbinare a măiestriei sportive cu arta actoricească. Oaspeţii se prezintă cu o carte de vizită ce atestă aprecieri dintre cele mai elogioase de-a lungul a

550 de spectacole în numai cinci ani de la înfiinţare, susţinute de pistele de gheaţă din Europa şi Asia. Corpul de balet şi soliştii (cifraţi la 75) alături de o orchestră de virtuoşi ai jazzului simfonic, muzicii populare şi moderne (compusă din 28 de instrumentişti) alcătuiesc un ansamblu care a repurtat frumoase succese. Repertoriul bogat, talentul sportiv şi artistic în egală măsură, precum şi dorinţa de a cuceri publicul nostru — recunoscut ca pretenţios amator de bun gust — sînt în totalitatea lor parametri ce caracterizează solii artei sovietice.

Spectacolul pe care îl aşteptăm cu plăcere — intitulat „Feerie pe gheaţă" — cuprinde, în cele două părţi ale sale, în afara numerelor originale şi cîteva secvenţe care au fost redate în filmul „Steaua baletului".

D. VOICULESCU

ACTUALITATEA

De la Ministerul Învăţămîntului

Ministerul Învăţămîntului aduce la cunoştinţa celor interesaţi că la data de 10 octombrie 1966 se ţine un nou concurs de admitere pentru locurile rămase neocupate la liceele industriale şi economice, învăţămînt seral.

Specialităţile la care se ţine concurs se pot afla de la liceele respective sau secţiile de învăţămînt regionale.

La concursul de admitere se primesc absolvenţi ai şcolii generale (de 8 sau 7 ani) sau ai altor şcoli echivalente, indiferent de vîrstă, care fac dovada că sînt încadraţi într-o muncă de specialitate.

Sînt consideraţi ca încadraţi într-o muncă de specialitate acei candidaţi care lucrează într-o meserie sau specialitate din acelaşi domeniu de activitate ca specialitatea pentru care se înscriu la concurs.

Lista meseriilor şi specialităţilor înrudite din care se pot primi candidaţi la concursul de admitere poate fi consultată la secretariatele liceelor de specialitate.

Înscrierile la concurs se fac în perioada 3—8 octombrie 1966 la sediul fiecărui liceu, pe baza unei cereri însoţite de următoarele acte:

— certificat de naştere în original şi copie;

— certificat de absolvire a şcolii generale (de 8 sau 7 ani) sau diploma (certificatul) de absolvire a unei şcoli echivalente — în original;

— adeverinţă de sănătate, eliberată de policlinica la care candidatul se află în evidenţă;

— dovada de încadrare în muncă, cu precizarea meseriei sau funcţiei îndeplinite, eliberată de întreprinderea sau instituţia în care lucrează candidatul.

În cererea de înscriere se vor menţiona următoarele date: numele şi prenumele candidatului, domiciliul, specialitatea pentru care se înscrie la concurs.

Concursul de admitere constă din probe scrise şi orale la limba română şi matematică din materia claselor V—VIII, conform programelor publicate în Gazeta învăţămîntului nr. 847 din 22 aprilie 1966.

Luni dimineaţa au început convorbirile între delegaţia economică guvernamentală română, condusă de Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, şi delegaţia guvernamentală economică a Republicii Democrate Vietnam, condusă de Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.D. Vietnam.

Luni, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Gheorghe Rădulescu, a primit pe Abdallah Al Jaber Al Sabah, ministrul comerţului şi industriei al statului Kuweit, care se află în vizită în ţara noastră.

La primire, care a decurs într-o atmosferă cordială, au luat parte Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerţului exterior, precum şi Saeed Jacoob Shammas, ambasadorul statului Kuweit la Bucureşti.

Prof. dr. David Davidescu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, vicepreşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii, a plecat la Varşovia unde va participa la lucrările Adunării Generale a Centrului Internaţional de îngrăşăminte chimice, care se vor desfăşura între 20 şi 22 septembrie.

Luni la amiază, s-a înapoiat în Capitală, venind de la Ankara, delegaţia Republicii Socialiste România, care a participat la funeraliile fostului preşedinte al Republicii Turcia, general Cemal Gürsel. Delegaţia a fost condusă de Alexandru Boabă, ministrul petrolului.

În zilele de 19 şi 20 septembrie a.c. se desfăşoară la IPROFIL Mobila din Iaşi o consfătuire organizată de Ministerul Economiei Forestiere.

Consfătuirea are caracterul unui schimb de experienţă între inovatorii din unităţile producătoare de mobilă corp şi curbată

În zilele de 21—22 septembrie a.c. se va desfăşura la aceeaşi întreprindere o consfătuire a specialiştilor din unităţile producătoare de mobilier curbat şi mobilier de bucătărie, avînd ca obiect creşterea calităţii produselor.

R. PĂDURARU

DEVA (de la corespondentul nostru)

În cursul acestui an, colectivul secţiei I furnale a Combinatului Siderurgic Hunedoara a reuşit să sporească substanţial indicii de utilizare a agregatelor producînd cu peste 50 kg mai multă fontă pe metrul cub volum util şi zi calendaristică faţă de indicele planificat. Astfel, cu două săptămîni înainte de încheierea lunii septembrie, ei au anunţat un nou succes: îndeplinirea planului de producţie pe primele trei trimestre ale anului.

Recoltarea porumbului la G.A.S. Giorogîrla — regiunea Bucureşti

TV

MARŢI 20 SEPTEMBRIE

18,00 — Pentru copii şi tineretul şcolar: — „Pagini şi imagini" — Cărţi noi pentru copii — Pe ulîţele satului românesc: Case din Munţii Apuseni — Valea Arieşului — transmisiune de la Muzeul Satului; 19,00 — Telejurnalul de seară; 19,15 — Moment poetic: Lire feminine; 19,35 — Filmul documentar şi clasicii săi: „Dizga Vertov" — o emisiune realizată în colaborare cu Arhiva Naţională de Filme; 20,00 — Filmul serial; „Supravieţuitorii" (sfîrşitul seriei); 20,15 — Interpreţi de muzică populară românească: Maria Lătăreţu, Irina Loghin, Pop Simion, Stanciu Simion, Grigore Keazim. Acompaniază o formaţie instrumentală condusă de Victor Predescu. 20,45 — O invitaţie pentru cei care n-au vizitat încă... Strungile Negoiului — film realizat de Studioul de Televiziune; 21,00 — Poşta televiziunii; 21,10 — Filmul artistic „Inspectorul" — producţie a studiourilor iugoslave; 22,30 — Telejurnalul de noapte; 22,45 — Buletinul meteorologic; 22,45 — Închiderea emisiunii.

DAŢI BANI DE BUZUNAR COPIILOR?

(Urmare din pag. I)

cem o mică divagaţie. Creşterea incomparabilă a bugetului familial creează disponibilităţi materiale pentru o educaţie mai atentă, pentru crearea unor condiţii optime de studiu copiilor. Dar nu întotdeauna disponibilităţile amintite sînt folosite judicios. Să vă relatăm o discuţie

I. M. — elev: Banii? La mine nu sînt o problemă... Tata e director, îmi dă totdeauna cît îi cer, nici nu întreabă ce fac cu ei...

— Şi îi ceri mulţi?

— Oho, răspunde, fără explicaţii, băiatul. De ce să nu-mi dea, că doar are...

După cum am aflat de la colegi elevul face într-adevăr risipă de bani. Deseori ceilalţi sînt puşi în inferioritate de... bunăvoinţa excesivă a tatălui, îl invidiază pe băiat. Dar se pare că tovarăşul director nu se gîndeşte la aşa ceva... Ne întrebăm ce se va întîmpla cînd băiatul va ieşi de sub tutela grijulie a tatălui, cînd va fi obligat să-şi cîştige singur banii cu care l-a obişnuit, fără discernămînt, educaţia tatălui?

Ar fi firesc, ştiind perspectivele unei asemenea nedorite deveniri a propriului copil, să pledăm pentru o austeritate materială a acestuia. Să aflăm opiniile unor asemenea părinţi drastici.

H. V.: „Nu le dau ca să nu se înveţe cheltuitori".

C. D.: „Pentru ce să le dau cînd au tot ce le trebuie acasă?".

Deci, logica e simplă: dacă n-au bani, nu pot da curs unor tentaţii. Este aceasta o soluţie? Să vă relatez un caz. În primăvara acestui an, la o şcoală medie, în cadrul unei adunări generale, a fost dezbătut cazul unor elevi care vindeau sticle goale furate de prin vecini şi cărţi din biblioteca părinţilor pentru a-şi procura ţigări şi de băut. Sau mai departe să transcriem mărturisirile unor copii al căror regim „bugetar" este hotărît de către părinţi — auster. Un băiat îmi povestea cu multă satisfacţie cum îşi păcăleşte părinţii: „Dacă îmi trebuie bani le spun că am spart un geam la şcoală". Cîte „geamuri" va fi spart, ar fi trebuit să afle şi părinţii. Un drum pînă la şcoală i-ar fi „costat" şi mai puţin şi le-ar fi conservat autoritatea părintească.

O problemă insolubilă?

Prin consecinţele sale, evidente mai ales la vîrsta maturităţii, problema „banilor de buzunar" se dovedeşte a fi totuşi spinoasă. Oferind opiniile diametral opuse ale părinţilor care răspund la această firească cerinţă a vîrstei, s-ar părea că problema este insolubilă. Să fie oare aşa? Ne răspunde tovarăşa prof. **Creţu Elvira**, directoare a Liceului nr. 33 din Capitală.

— Desigur, problema este delicată mai ales că ea are repercusiuni asupra educaţiei copilului. Nu sînt de acord nici cu părinţii „drastici" nici cu cei „generoşi", deoarece şi unii şi alţii scapă din vedere valoarea morală a acestei pîrghii educative. Nu-i dai bani de buzunar ca să nu-şi piardă vremea la cinematograf, sau îi dai din belşug bani ca să-şi mai adauge un 10 în carnetul de note, un nou zece care să-ţi măgulească orgoliul de părinte. Cum e mai bine? Problema banilor de buzunar nu poate fi aplicată egal, fără nuanţele cerute de diferitele vîrste — cu necesităţile ei fireşti — sau aplicabile tuturor copiilor în egală măsură. A le da bani de buzunar înseamnă a participa implicit la complexul proces de cultivare a dragostei de muncă, a creării capacităţii de gospodărire personală, de participare la viaţa materială a familiei, în sfîrşit la pregătirea pentru viaţa socială a copiilor. Cît şi cum, este o problemă pe care trebuie s-o hotărască familia, dar numai în condiţiile cunoaşterii motivelor educative ale problemei. Sigur că generozitatea excesivă a multor părinţi este explicabilă (replică în timp la condiţiile vitrege în care au crescut) aşa cum autoritatea pe care o impun alţii are valoarea unei concluzii morale la care au ajuns prin proprie experienţă uitînd însă că au crescut integri înfruntînd cu atîtea sacrificii vitregiile unei copilării amare. Alte condiţii materiale impun implicit şi alte rezolvări. Cred că soluţia cea mai nimerită este tactul pedagogic, perspectiva educativă a faptului în sine".

Din planul teoretic al problemei să revenim la opiniile unor părinţi ale căror rezultate educative s-au dovedit fericite, găsind modalitatea cea mai bună de rezolvare a acestei probleme.

H. I. — muncitoare: „Am acum copii mari. Unii dintre ei şi-au întemeiat deja familiile lor. Sînt buni gospodari, buni familişti. Au tot ce le trebuie în casă şi nu i-am auzit niciodată împrumutîndu-se pentru cumpărături. Cum au devenit aşa? Încă de mici, i-am făcut să cunoască valoarea banului, a salariului meu şi al soţului, grijile noastre mărunte, zilnice ale familiei.

V. A. — proiectant: „Copilul nostru este încă la vîrsta păpuşilor. Ca oricare altul se plictisea repede de jucăriile mecanice pe care i le cumpăram, cerîndu-mi să-i cumpăr altele. I-am explicat, îndelung, l-am luat cu mine să-i arăt ce putem cumpăra cu aceiaşi bani, de ce e necesar să nu risipim banii. Pot spune că a înţeles cîte ceva".

Discuţia poate continua...

Vor mai fi multe probleme legate de aceasta, tot atît de importante. Dumneavoastră ca părinţi cu mai multă experienţă, le puteţi sesiza mai uşor şi acţiona ca atare. De felul cum dirijaţi această problemă depinde şi formarea caracterului copilului dumneavoastră. Banii de buzunar se dovedesc astfel a fi purtătorii unor adevărate principii de educaţie. Pregătirea pentru o viaţă echilibrată, chibzuită din punct de vedere material, începe de la primii bani pe care-i capătă copilul. Cei care chibzuiesc deocamdată la valoarea sumei încredinţate, la nevoile fiului sau fiicei lor sînt părinţii.

CINEMA

ACEI OAMENI MINUNAŢI ÎN MAŞINILE LOR ZBURĂTOARE — film pentru ecran panoramic —
rulează la Patria (orele 10; 12,45; 15,45; 18,30; 21,15).

YOYO
rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15), Grivita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

NOTRE DAME DE PARIS — cinemascop —
rulează la Luceafărul (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30; 22), Bucureşti (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Melodia (orele 9; 12; 15; 18; 21), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

SUZANA ŞI BĂIEŢII
rulează la Capitol (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

LUMINĂ DUPĂ JALUZELE
rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Excelsior (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

CASA NELINIŞTITĂ
rulează la Lumina (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45), Colentina (orele 15,30; 18).

ÎN NORD, SPRE ALASKA! — cinemascop —
rulează la Victoria (orele 9; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45), Buzeşti (orele 15,15; 18).

PE DONUL LINIŞTIT — seria I —
rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45).

DRAGOSTEA ESTE INTERZISĂ
rulează la Union (orele 15,15; 18; 20,45).

INSULELE FERMECATE
rulează la Doina (orele 9; 10,30; 12; 16; 18,15; 20,45).

CASA NOASTRĂ
rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

CĂSĂTORIE DE FORMĂ
rulează la Înfrăţirea (orele 13,45; 16; 18,15; 20,30).

URME ÎN OCEAN
rulează la Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,45), Cosmos (orele 13; 15,30; 18; 20,45).

ESCROCII LA MĂNĂSTIRE — cinemascop —
rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,45), Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

5 000 000 DE MARTORI
rulează la Bucegi (orele 9,30; 12; 16; 18,30; 21).

CLEOPATRA — cinemascop — (ambele serii)
rulează la Gloria (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15).

MONEDA ANTICĂ
rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

DRAGOSTEA ÎNVINGE — cinemascop —
rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45), Miorita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MIINE, MEXICUL!
rulează la Flacăra (orele 15,30; 18,15; 20,45).

FANFAN LA TULIPE
rulează la Vitan (orele 15,30; 18,15), Progresul (orele 15,30; 18; 20,45).

COPIII MĂRII
rulează la Munca (orele 16; 18,15; 20,30).

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

Sesiunea U. N. E. S. C. O.

Intervenţia reprezentantului român

PARIS 19 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: La a 73-a sesiune a Consiliului Executiv al U.N.E.S.C.O. au avut loc dezbateri pe marginea raportului directorului general, Rene Maheu. Reprezentantul român, Valentin Lipatti, în cuvîntul său, şi-a exprimat satisfacţia faţă de aprecierea favorabilă pe care directorul general al U.N.E.S.C.O. a dat-o în raportul său acţiunilor de cooperare balcanică, iniţiativelor României în acest domeniu şi rezultatelor Congresului de studii balcanice. Valentin Lipatti a subliniat că U.N.E.S.C.O. poate şi trebuie să joace un rol important pentru traducerea în fapt în domeniul ştiinţific şi cultural al acestei colaborări, la nivelul întregului continent european. Colaborarea cultural-ştiinţifică europeană în cadrul U.N.E.S.C.O., a subliniat el, poate să contribuie în mod activ la crearea acelui climat de încredere şi securitate care să influenţeze în mod pozitiv relaţiile internaţionale în Europa, şi în alte regiuni ale lumii.

Reprezentantul român s-a ocupat apoi de un alt aspect al raportului directorului general privind colaborarea dintre U.N.E.S.C.O. şi celelalte instituţii specializate ale O.N.U. Subliniind importanţa a numeroase rezoluţii adoptate la cea de-a 41-a sesiune a E.C.O.S.O.C., el a relevat interesul pe care îl reprezintă o colaborare susţinută între U.N.E.S.C.O. şi Organizaţia Internaţională a Muncii.

Rezultatele alegerilor din Suedia

STOCKHOLM 19 (Agerpres). — La 18 septembrie au avut loc în Suedia alegeri municipale şi provinciale. Deşi preced cu doi ani alegerile legislative, actuala consultare electorală a fost considerată de observatorii şi de strategii electorali ai principalelor partide politice suedeze, drept un barometru al opiniei publice.

Potrivit rezultatelor oficiale, participarea la vot a fost de 78,7 la sută, faţă de 77,8 în 1962 şi 79,9 la sută în 1964. În ce priveşte Partidul social-democrat, acesta a înregistrat la actualele alegeri un important regres. Pentru acest partid au votat 1 798 375 de alegători, adică 42,8 la sută, faţă de 51 la sută la alegerile precedente. Pentru Partidul conservator au votat 592 260 alegători, adică 14,1 la sută, faţă de 14,7 la sută la alegerile din 1962. Pentru celelalte două partide din opoziţie, liberal şi centrist, au votat 1 280 609 alegători, adică 30,5 la sută faţă de 30,3 la sută în 1962. La aceste alegeri pentru candidaţii Partidului Comunist au votat 277 060 alegători, adică 6,6 la sută faţă de 3,9 la sută în 1962, comuniştii obţinînd astfel un spor de voturi de 2,5 la sută faţă de alegerile anterioare.

Pierzînd mai mult de 8 la sută din voturi, faţă de precedentele alegeri municipale, Partidul social-democrat se găseşte astăzi cu cele 42,8 la sută din voturi, la nivelul cel mai scăzut pe care l-a cunoscut de la venirea sa la putere acum 34 de ani.

Închiderea Tîrgului de la Zagreb

La 18 septembrie s-a închis cel de-al 71-lea Tîrg internaţional de la Zagreb, la care au participat firme şi întreprinderi din R.S.F. Iugoslavia şi alte 56 de ţări. Pavilionul Republicii Socialiste România la Tîrgul de la Zagreb a prezentat anul acesta în special utilaje industriale, printre care maşini-unelte, utilaj frigorific, pompe compresoare, maşini pentru industria lemnului, electromotoare, autocamioane, microscoape de cercetare, bunuri de larg consum etc. După cum s-a mai anunţat, vizitatorii pavilionului românesc, printre care Iosip Broz Tito, preşedintele R.S.F. Iugoslavia, Boris Kraiger, vicepreşedinte al Vecei Executive Federale, Marin Ţetinici, membru al Vecei Executive Federale şi Kiro Gligorov, secretar federal pentru problemele finanţelor, au dat o înaltă apreciere calităţii produselor româneşti.

DIN VIAŢA TINERETULUI LUMII

Studenţii Universităţii din Quayaquill au organizat o grevă de 48 de ore în semn de solidaritate cu colegii lor de la Universitatea tehnică din provincia Manaby. Studenţii acestei universităţi cer demiterea rectorului, acuzat de a fi colaborat cu junta militară înlăturată de la putere.

La Brazzaville a avut loc Congresul extraordinar de constituire a Uniunii studenţilor din Angola. La reuniune au luat parte studenţi angolezi care învaţă în diferite ţări ale lumii. Potrivit declaraţiei preşedintelui noii organizaţii, Laurenco Casimiro, participanţii au dezbătut probleme legate de participarea studenţilor angolezi la lupta poporului acestui teritoriu pentru eliberarea de sub jugul colonialiştilor portughezi.

În comunicatul dat publicităţii cu privire la desfăşurarea lucrărilor, se menţionează că participanţii au adresat un apel către toţi studenţii angolezi care studiază peste hotare, cerîndu-le să sprijine activ lupta armată pentru eliberarea ţării şi au adoptat o rezoluţie în care condamnă sprijinirea politicii colonialiste a Portugaliei de către N.A.T.O.

Deschiderea Tîrgului de la Plovdiv

PRIN TELEFON DE LA TRIMISUL NOSTRU

Aşezat în jurul a cinci pitoreşti coline, în centrul fertilei cîmpii a Traciei, Plovdivul, este unul din cele mai vechi oraşe bulgăreşti. Arhitectura specifică perioadei renaşterii bulgare se îmbină în mod armonios aici cu modernele construcţii din beton şi sticlă.

Aşezarea Plovdivului la întretăierea principalelor drumuri care leagă Orientul Mijlociu de inima Europei a determinat desfăşurarea unei intense activităţi comerciale. De 74 de ani îşi dau periodic întîlnire la tradiţionalul Tîrg reprezentanţi ai diverse firme producătoare şi comerciale din zeci de ţări.

Anul acesta, 897 de firme din Bulgaria şi alte 46 de ţări participă la cel de al XXII-lea Tîrg internaţional de la Plovdiv. Este cea mai largă participare din istoria sa.

Deschiderea tîrgului a avut loc duminică 18 septembrie, în prezenţa conducătorilor statului bulgar şi a unor delegaţii guvernamentale străine. După ce ministrul comerţului exterior al R.P. Bulgaria, Ivan Budinov, a rostit o cuvîntare, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, a tăiat tradiţionala panglică inaugurală.

Actuala ediţie a Tîrgului de la Plovdiv reflectă în primul rînd importantele progrese înregistrate de economia bulgară care are rezervată partea cea mai însemnată a spaţiului de expunere.

Participări mai importante, după suprafaţa rezervată, sînt cele ale Uniunii Sovietice, R.F.G., R.D.G., Austriei, Marii Britanii, Franţei, Poloniei, Cehoslovaciei, Belgiei, Ungariei, Iugoslaviei. Mai largă şi mai reprezentativă este anul acesta participarea ţărilor în curs de dezvoltare.

Republica Socialistă România participă la tîrg cu un Birou de informaţii, în faţa căruia, pe o hartă mare a ţării noastre, sînt prezentate principalele ramuri industriale. Tot aici se află macheta unei instalaţii moderne de degazolinare.

Biroul de informaţii al ţării noastre a fost vizitat de tovarăşul Todor Jivkov şi de alţi conducători de partid şi de stat bulgari, precum şi de tovarăşul Emil Bodnaraş, membru al Comitetului Executiv şi al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România. Înalţii oaspeţi au fost întîmpinaţi de conducătorul delegaţiei guvernamentale române, care participă la tîrg, Gheorghe Cioară, ministrul comerţului exterior, Mihai Levente, ministrul comerţului interior, Dan Georgeacopol, directorul Biroului de informaţii. A fost de faţă Ioan Beldean, ambasadorul României în Bulgaria.

Tîrgul de la Plovdiv va rămîne deschis pînă la 2 octombrie.

...Porţile celui de al XXII-lea Tîrg internaţional de la Plovdiv au fost deschise. Marele public (se preconizează ca numărul vizitatorilor să depăşească 700 000) se perindă prin faţa exponatelor de la primele ore ale dimineţii pînă seara tîrziu. Specialiştii dau vizitatorilor explicaţiile solicitate. Într-un cadru mai puţin zgomotos, în faţa ceştilor de cafea, au început rodnice convorbiri de afaceri.

VASILE BARAC

Plovdiv — 19 SEPTEMBRIE

Sediul O.N.U. de pe East River din New York

INTRODUCEREA LA RAPORTUL LUI U THANT

NEW YORK 19 (Agerpres). — Agenţiile de presă transmit introducerea la raportul anual al secretarului general al O.N.U., U Thant care va fi prezentat celei de-a 21-a sesiuni a Adunării Generale. În document războiul din Vietnam este calificat drept „manifestarea cea mai gravă a situaţiei internaţionale", care „compromite de doi ani perspectivele unei cooperări internaţionale fructuoase în numeroase domenii importante". Încercările de a se ajunge la o reglementare a problemei războiului din Vietnam şi discuţiile purtate în acest sens, arată U Thant, au fost dominate de considerente ale politicii de forţă şi în mult mai mică măsură s-a manifestat preocuparea faţă de uriaşele suferinţe omeneşti provocate de acest conflict poporului vitnamez şi altor popoare implicate în război. „Îmi păstrez convingerea, a afirmat U Thant, că problema fundamentală în Vietnam nu este o problemă cu caracter ideologic, ci o problemă privind indentitatea naţională şi supravieţuirea unui popor".

Escaladarea războiului din Vietnam şi înăsprirea — din această cauză — a situaţiei internaţionale este însoţită, arată documentul de o intensificare a cursei înarmărilor şi de continuarea cercetărilor pentru perfecţionarea armelor nucleare, fapt care a avut consecinţe nefavorabile asupra dezarmării. Arătînd că Vietnamul nu este singurul focar de primejdie pentru pace, secretarul general a apreciat că situaţia din Yemen şi Aden nu s-a îmbunătăţit.

PE SCURT

La 19 septembrie, P. N. Demicev, secretar al C.C. al P.C.U.S. a primit delegaţia de activişti ai C.C. al P.C.R., condusă de Gheorghe Petrescu, membru al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R., care la invitaţia C.C. al P.C.U.S. se află la Moscova într-un schimb de experienţă.

La invitaţia C.C. al P.C. Bulgar, luni a sosit la Sofia Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., care va face o vizită de prietenie în R. P. Bulgaria.

Duminică au avut loc la Ankara funeraliile fostului preşedinte al Republicii Turce, generalul Cemal Gürsel. La funeralii au luat parte preşedintele Cevdet Sunay, primul ministru Suleyman. Demirel, membri ai guvernului, ai Parlamentului şi numeroase delegaţii oficiale din străinătate. Din Republica Socialistă România a participat o delegaţie condusă de Alexandru Boabă, ministrul petrolului.

La Sanaa a fost dat publicităţii duminică un decret republican privind formarea noului guvern yemenit. Funcţia de prim-ministru este deţinută în noul cabinet de preşedintele republicii, Abdullah As Sallal. Ca vice-premier a fost numit generalul Abdullah Jezilan.

Surse informate din capitala britanică au afirmat că reuniunea miniştrilor de externe ai celor 14 parteneri atlantici ai Franţei, care urma să aibă loc luna viitoare la Bruxelles, va fi probabil amînată. Unul din motivele acestei amînări îl constituie absenţa unor progrese în activitatea organismelor subordonate, însărcinate cu elaborarea unor aspecte de amănunt în legătură cu soluţionarea problemelor ridicate de degajarea Franţei de N.A.T.O.

Potrivit relatărilor agenţiilor de presă, în localitatea Arsos, din Cipru, a avut loc duminică un puternic schimb de focuri între cipriotii greci şi turci. Importante efective ale forţei O.N.U., aflate în insulă au fost trimise spre Arsos pentru a încerca să pună capăt ciocnirilor armate dintre cele două comunităţi cipriote.

Pe frontul sud-vietnamez se semnalează noi acţiuni ofensive lansate de unităţile patriotice. În noaptea de duminică spre luni patrioţii au bombardat cu obuze şi mortiere un depozit de vehicule militare americane, situat în apropierea aerodromului de la Tan Son Nhut.

În urma convorbirilor dintre generalul Yahia Khan, comandantul armatei pakistaneze şi omologul său indian, generalul Kumaramangalam, care au avut loc săptămîna trecută la Delhi, s-a hotărît stabilirea unei linii telefonice directe între reşedinţele celor doi comandanţi. Ştirea, difuzată de agenţia indiană de informaţii, precizează că această măsură a fost adoptată în vederea realizării unui contact permanent între cei doi comandanţi „pentru a preveni orice eventuală tensiune care s-ar putea ivi la frontiera indo-pakistaneză".

Miting la Sasebo

Miting de protest la Sasebo (Japonia) împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam

„COMANDO — 5"

Autorităţile franceze au descoperit, la o fermă izolată din Departamentul Basse-Ardeche, o tabără de mercenari care sînt pregătiţi pentru a lupta în Congo-Kinshasa (fost Leopoldville). Poliţia a arestat pînă acum aproximativ 30 de mercenari de diferite naţionalităţi. Persoanele arestate vor fi transferate la Paris pentru a fi judecate, dat fiind că pe teritoriul francez este interzisă recrutarea de mercenari pentru armate străine. Din cercetările făcute rezultă că ei sînt recrutaţi în calitate de „tehnicieni" prin intermediul unei agenturi belgiene, al cărei conducător este Thierry de Bonnay. Ar fi, de asemenea amestecat un fost colonel al forţelor aeriene americane, care n-a fost încă identificat.

În capitala Belgiei, existenţa acestei tabere de mercenari este legată de numele lui Moise Chombe, care este acuzat că urmăreşte reconstituirea unei armate personale, cu sprijinul cercurilor financiare. Descoperirea taberei vine, de asemenea, în sprijinul tezei guvernului din Kinshasa, după care există o reţea de agenturi pentru recrutarea de mercenari vest-europeni.

Pe de altă parte, din Londra se relatează că în această afacere sînt amestecaţi şi cetăţeni britanici. Corespondentul ziarului „Sunday Telegraph", John Latz, scrie că lt. col. Mike Hoare, primul comandant al mercenarilor, care şi-a dat demisia, a fost înlocuit de alt fost ofiţer britanic, lt. col. John Peters. La cererea prietenului său Moise Chombe, el a creat în 1964 o forţă de mercenari de aproximativ 1 000 de oameni, principiul său fiind „de a se pune la dispoziţia celui care oferă mai mult". Noua armată a lui John Peters, formată dintr-o fracţiune a armatei iniţiale a lui Mike Hoare, este alcătuită din mercenari englezi şi sud-africani, fiind cunoscută sub numele „Comando-5".

HOTĂRÎREA DE LA LUXEMBURG

După publicarea rezultatelor reuniunii de la Luxemburg — la care au participat miniştrii de finanţe din ţările Pieţei comune — cuvîntul „surpriză" a început să circule cu repeziciune. Însă, după o analiză mai atentă a înţelegerii realizate, s-a convenit că, de fapt, nu e vorba de nici o surpriză şi că, mai de vreme sau mai tîrziu, partenerii din C.E.E. tot la acest punct de vedere trebuiau să ajungă.

Miniştrii de finanţe ai celor şase s-au întrunit la Luxemburg pentru a elabora — în cazul succesului discuţiilor — o platformă comună în vederea adunării anuale a Fondului Monetar Internaţional care se va ţine către sfîrşitul lunii, la Washington. Deliberările erau necesare întrucît, după cum este cunoscut, cei şase împărtăşeau păreri deosebite. În timp ce Franţa susţinea cunoscutu-i punct de vedere privind reforma sistemului monetar interoccidental în sensul reveniri la etalonul aur, ceilalţi parteneri fie sprijineau planul american de creare a unei noi „monete de rezervă", fie se situau pe poziţii intermediare.

Dezbaterile de la Luxemburg s-au încheiat cu un succes al poziţiei franceze. Ceilalţi cinci parteneri s-au angajat ca la viitoarele dezbateri privind reforma sistemului monetar interoccidental să susţină punctul de vedere al Parisului, în speţă revenirea la etalonul aur şi renunţarea la sistemul „Gold-Exchange Standard", care conferă dolarului american şi lirei sterline calitatea de monedă universală. Dacă, totuşi, Washingtonul va insista asupra creării de noi rezerve monetare — arată comunicatul — cei şase vor condiţiona această măsură de eliminarea deficitului balanţei de plăţi a Statelor Unite şi a balanţei Marii Britanii — adică a ţărilor care dau, în actualul sistem, moneda de rezervă.

Remarcînd că reuniunea de la Luxemburg este una din puţinele întîlniri din ultimii ani a celor şase care se încheie cu un punct de vedere comun şi că este pentru prima dată cînd partenerii Franţei din Piaţa comună susţin o teză a Parisului — în domeniul monetar — opusă Statelor Unite, observatorii au căutat să aprecieze consecinţele înţelegerii realizate. În acest sens se opinează că ralierea „celor cinci" la punctul de vedere francez implică o adîncire a sciziunii existente între ţările membre ale grupului „celor zece". La viitoarele reuniuni ale acestui grup Franţa nu se va mai afla în situaţia de a-şi apăra singură poziţiile împotriva a nouă ţări susţinătoare ale tezelor americane. De aici vor decurge, în mod firesc, unele elemente de izolare a S.U.A. de partenerii lor vest-europeni.

Ca urmare, se întrevede o înăsprire a divergenţelor şi în alte domenii, cum ar fi, de pildă, tratativele G.A.T.T. Reluate în cursul săptămînii trecute, negocierile rundei Kennedy se află, după cum era de aşteptat, într-o şi mai acută criză de timp. S. U. A. au tot interesul să accelereze, să „galopeze" spre final, întrucît „Trade Expansion Act", legea care împuterniceşte delegaţia americană să negocieze la Geneva urmează să expire în primăvara anului viitor. De aceea dezbaterile generale s-au şi încheiat, după numai două zile de la reluare, trecîndu-se la discutarea problemelor tehnice. S.U.A. insistă ca să înceapă discuţiile bilaterale, dar — după cum releva FRANCE PRESSE — delegaţia Pieţei comune consideră trecerea precipitată din stadiul negocierilor multilaterale în stadiul negocierilor bilaterale drept o încercare de escamotare a problemelor.

În cercurile politice occidentale se consideră că situaţia creată după înţelegerea de la Luxemburg face şi mai dificilă confruntarea de la Washington privind reforma sistemului monetar interoccidental.

ION D. GOIA

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

Obişnuita noastră cronică săptămînală se opreşte astăzi asupra ultimelor evoluţii în disputa monetară interoccidentală precum şi asupra rezultatelor conferinţei de la Londra a Commonwealthului.

IMPASUL COMMONWEALTHULUI

Prelungită peste termenul prevăzut, Conferinţa ţărilor Commonwealthului, desfăşurată la Londra, a luat turnura unui adevărat maraton diplomatic. Şedinţele, realmente dramatice, care s-au desfăşurat pe parcursul ultimelor trei zile de dezbateri (marţi, miercuri şi joi) au scos pregnant în evidenţă impasul în care se află vechea organizaţie creată sub egida britanică.

Problema care a dominat dezbaterile a fost, cum era de aşteptat, problema rhodesiană.

Politica şovăielnică a Londrei faţă de regimul minoritar rebel de la Salisbury a fost supusă unei critici ascuţite din partea membrilor africani şi asiatici ai Commonwealthului. Divergenţe profunde au opus majoritatea ţărilor participante unei minorităţi compuse din cinci ţări (Anglia, Australia, Noua Zeelandă, Malta şi Malawi). Aceste divergenţe s-au concentrat, în esenţă, în jurul chestiunii acordării independenţei Rhodesiei, independenţă pe care cei puţin 14 ţări ale Commonwealthului o condiţionează de stabilirea unui guvern al majorităţii africane — formulă respinsă de premierul englez.

Eforturile lui Wilson, sprijinite activ de premierul canadian de a atenua izolarea în care se adînceşte mereu mai mult actuala politică rhodesiană ambiguă a Angliei n-au dus la rezultate semnificative.

La sfîrşitul dezbaterilor în problema rhodesiană a fost dat publicităţii un comunicat în care se arată că Marea Britanie recunoaşte că independenţa Rhodesiei nu va putea fi acordată înainte de a fi ales un guvern care să reprezinte majoritatea populaţiei africane. Comunicatul subliniază, de asemenea, că primii miniştri ai Commonwealthului au hotărît în unanimitate ca Anglia să ceară sancţiuni obligatorii împotriva Rhodesiei înainte de sfîrşitul acestui an, în cazul cînd guvernul Ian Smith nu va fi înlăturat de la putere (se releva faptul că Conferinţa nu a putut cădea de acord asupra modalităţilor de aplicare a acestor acţiuni). Comunicatul scoate, totodată, în evidenţă punctele de vedere diferite care s-au manifestat între primii miniştrii în ce priveşte folosirea forţei, precum şi a sancţiunilor obligatorii cărora Anglia doreşte să le dea un caracter selectiv în opoziţie cu părerile marii majorităţi a delegaţiilor care cer folosirea urgentă a forţei.

Comunicatul adoptat în chestiunea rhodesiană e considerat de observatorii politici ca un document care ia notă de dezacorduri şi oferă Londrei un ultim răgaz pentru reglementarea conflictului cu regimul rasist al lui Ian Smith. În fond, comunicatul marchează din nou desolidarizarea netă a majorităţii ţărilor Commonwealthului de politica britanică faţă de regimul rasist de la Salisbury. Prin noul răgaz acordat pînă la sfîrşitul anului, guvernul britanic rămîne singurul responsabil de evoluţia problemei rhodesiene.

Mai precis spus, Anglia a fost supusă unei scadenţe deosebit de dificile. Ea nu mai poate angaja la infinit runde sterile de negocieri cu Ian Smith, nu mai poate manevra multă vreme pentru a oferi rasiştilor sud-rhodesieni şanse de a-şi menţine puterea, fără riscul de a vedea destrămîndu-se Commonwealthul. Este foarte puţin probabil ca masa tratativelor să-i determine pe rasiştii sud-rhodesieni să accepte o soluţie care să repună în drepturile ei legitime majoritatea africană.

În lumina implicaţiilor şi scadenţelor sud-rhodesiene e lesne de înţeles tonul declaraţiilor premierului britanic la încheierea Conferinţei Commonwealthului. „E greu de spus — a remarcat Wilson — dacă Commonwealthul a ieşit întărit sau nu. Este evident însă că el nu va mai fi niciodată ce a fost... Viitorul Commonwealthului va depinde de ceea ce se va întîmpla în Rhodesia în cursul următoarelor luni". Perspectiva nu este deci, cîtuşi de puţin optimistă.

EM. RUCĂR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".